

Bạn Trai Cũ Đều Đang Nằm Thương

Contents

Bạn Trai Cũ Đều Đang Nằm Thương	1
1. Quyển 1 - Chương 1: Người Thắng Nhân Sinh	1
2. Quyển 1 - Chương 1-2: Bạn Trai Cũ Bị Tê Liệt	3
3. Quyển 1 - Chương 2	5
4. Quyển 1 - Chương 3	7
5. Quyển 1 - Chương 4	10
6. Quyển 1 - Chương 5	13
7. Quyển 1 - Chương 6	16
8. Quyển 1 - Chương 7	19
9. Quyển 1 - Chương 8	22
10. Quyển 1 - Chương 9	25
11. Quyển 1 - Chương 10	28
12. Quyển 1 - Chương 11	31

Bạn Trai Cũ Đều Đang Nằm Thương

Giới thiệu

Thể loại: Khoái xuyên, hệ thống, chủ công, ngược tra ngược nã tànCouple: Rất • Người thắng nhân sinh • Bá khí trắ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-trai-cu-deu-dang-nam-thuong>

1. Quyển 1 - Chương 1: Người Thắng Nhân Sinh

Phàm là người quen biết Liêu Thần, chỉ cần nhắc tới Liêu Thần, trong đầu xuất hiện tuyệt đối là bốn chữ to người thắng nhân sinh!

Liêu Thần, nam, hai mươi bảy tuổi, chủ tịch tập đoàn Liêu thị, được khen là người đàn ông độc thân Kim Cương rất muốn hôn của thế kỷ, cũng là nam nhân cực phẩm rất muốn một đêm tình trên băng đồng chí.

Mười lăm tuổi chấm dứt học nghiệp bắt đầu làm việc trong công tay của gia tộc, mười bảy tuổi chính thức come out bị đuổi ra khỏi Liêu gia, từ nay về sau đi lên con đường phấn đấu, mười năm sau tập đoàn Liêu thị đã bao trùm toàn nơi thế giới, sản phẩm sản xuất ra cũng được mọi người biết rõ, chủ tịch hai mươi bảy tuổi này cũng xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Vô luận là thiên tài hoàn thành học nghiệp, hay là dũng cảm come out, đều khiến mọi người suy đoán, thậm chí còn có người cho rằng Liêu Thần là thích một nhân tài nào đó mới rời khỏi Liêu gia.

Nhưng vô luận trong mắt người khác Liêu Thần là thế nào, Liêu Thần làm đương sự, cũng đã sớm hết sức nhàm chán.

Từ nhỏ Liêu Thần liền hiểu được một việc, muốn có được cái gì, nhất định phải trả giá 200% cố gắng, vô luận làm gì cũng là như thế. Mười lăm tuổi hắn tiến vào công ty Liêu gia, nhưng bị đại bá hãm hại làm ra một hồi diễm chiếu môn, cũng là tại đây trảng diễm chiếu môn lý, hắn phát hiện hắn thích nam nhân.

Sau khi bị đuổi ra Liêu gia, hắn càng cố gắng, từng bước đi trên con đường thuộc về mình, cũng sáng tạo ra tập đoàn Liêu thị, người bên người cũng thay đổi vô số, nhưng càng ngày càng không có ý tứ.

Liêu Thần hai mươi bảy tuổi, có bề ngoài còn tuấn lãng hơn minh tinh, sự nghiệp cũng tới diên phong, trong mắt mọi người không thể nghi ngờ là người thắng nhân sinh.

Nhưng mà người thắng nhân sinh này, lại không biết yêu.

Thường xuyên nhìn thấy cấp dưới cùng bà xã của hắn chán ngấy đến chán ngấy đi, Liêu Thần biết cấp dưới vô cùng yêu bà xã hắn, nhưng vì sao lại yêu chứ?

“Muốn biết vì sao là yêu không? Chỉ cần anh nguyện ý buông tha cho tất cả của hiện tại, tôi có thể đủ thỏa mãn nguyện vọng của anh!”

Một thanh âm từ đáy lòng Liêu Thần vang lên, thanh âm máy móc lại tràn ngập dụ hoặc, tất cả của hiện tại, đối với Liêu Thần, căn bản không có lực dụ hoặc gì.

Liêu Thần từ nhỏ sinh hoạt theo bảo mẫu, sau khi lớn liền tự mình học tập tất cả, quan hệ với người Liêu gia nói là băng cứng cũng có thể, cũng vì thế mà sau khi Liêu Thần come out mới có thể bị người Liêu gia đuổi đi.

“Muốn ném thử tư vị được người yêu không? Chỉ cần anh nguyện ý, tất cả đều là của anh ~ “

Âm máy móc đông cứng lạnh như băng còn đáng tiếp tục, rõ ràng không có chút cảm xúc, nhưng Liêu Thần vẫn cảm thấy lời này vô cùng hấp dẫn hắn.

“Tôi nguyện ý.”

Muốn ném thử tư vị được người yêu, muốn được yêu, cũng muốn yêu người khác, tất cả của hiện tại, hắn một chút cũng không muốn.

“Leng keng leng keng đình... Khế ước hoàn thành, hoan nghênh kí chủ đi vào hệ thống bạn trai cũ.”

Lại là âm máy móc lạnh như băng, một khắc âm máy móc kia dừng lại, Liêu Thần phát hiện hắn đã không còn ở trong văn phòng.

Chung quanh một mảnh trống rỗng, trên bầu trời phiêu đảng thứ như là tấm gương, trong gương có người đang nói chuyện, giống như là phim truyền hình, như vậy nhiều gương nhỏ trôi nổi ở trong không gian này, người trong gương đều không giống nhau.

“Xin chào, kí chủ Liêu Thần, hoan nghênh mở ra hệ thống bạn trai cũ.”

Khi âm máy móc lại vang lên, Liêu Thần thấy được Doraemon màu xanh trôi nổi giữa không trung, chỉ thấy ánh mắt Doraemon kia không ngừng lóe lên, thanh âm hắn là từ chỗ Doraemon phát ra.

“Hệ thống bạn trai cũ?” Nghi vấn nhìn về phía Doraemon màu xanh, đối với Liêu Thần mà nói, bạn trai cũ loại đồ vật này, tuyệt đối là không tồn tại, cho nên hệ thống bạn trai cũ này, rốt cuộc là cái gì?

Giống như nhìn ra nghi vấn của Liêu Thần, ánh mắt Doraemon lại lóe ra đứng lên, bắt đầu giải thích.

“Hệ thống bạn trai cũ là hệ thống từ nhóm bạn trai cũ bị thương hại cùng nhau nghiên cứu phát hành, trong hệ thống này có vô số nhiệm vụ, đối tượng của mỗi nhiệm vụ đều là bạn trai cũ, làm cho những nam nhân bị nam nữ chính vứt bỏ thành vì người thắng nhân sinh, chính là mục tiêu chung cực của hệ thống bạn trai cũ.”

Doraemon giải thích làm cho Liêu Thần hiểu được hệ thống bạn trai cũ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, chỉ là vì sao muốn tuyển chọn hắn chứ?

“Vậy tôi hiện tại có thể bắt đầu nhiệm vụ không?”

Không muốn ngốc lâu ở đây, Liêu Thần trực tiếp yêu cầu tiến hành nhiệm vụ, dù sao chuyện đã đến loại tình trạng này, còn không bằng đi một bước đến một bước.

“Có thể.”

Sau khi Doraemon nói xong, liền nhìn thấy một cái gương pháp phênh trong không trung dừng ở trước mắt Liêu Thần.

“Anh hiện tại cầm gương trong tay, là có thể tiến vào thế giới kia, chúc kí chủ may mắn.”

Nhìn nữ tử mỹ mạo trong gương, Liêu Thần mặc dù có chút không rõ nguyên nhân, nhưng vẫn là đưa tay cầm lấy gương, một giây sau, chỉ thấy Liêu Thần cả người liền biến mất trong không khí, chỉ để lại tấm gương còn ở tại chỗ, nữ nhân trong gương khóc đến lê hoa đái vũ, lại không giảm một chút mỹ mạo.

Doraemon pháp phênh đến trước gương, ánh mắt lại chớp động lần nữa.

Lúc này đây kí chủ có thể nói là người thắng nhân sinh dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, như vậy nhất định có thể làm cho bạn trai cũ đi lên đỉnh nhân sinh, có phải hay không?

2. Quyển 1 - Chương 1-2: Bạn Trai Cũ Bị Tê Liệt

Đợi đến khi Liêu Thần khôi phục tri giác, liền cảm thấy một trận một trận đau đớn kích thích đầu óc hần, mí mắt cũng rất nặng, toàn bộ thân thể đều vô cùng mệt mỏi.

“Liêu Thần, anh nhất định phải tỉnh lại, anh đã nói phải ở bên em, anh như thế nào có thể gạt em ~ anh nhanh tỉnh lại a! Tỉnh lại đi được không?” Thanh âm nghẹn ngào của nữ nhân truyền vào tai Liêu Thần, tiếp theo hần liền cảm giác được tay hần bị nữ nhân lôi kéo, sau đó trong đầu cũng xuất hiện tình tiết cùng nhiệm vụ của thế giới này.

Hần hiện tại tên cũng là Liêu Thần như trước, chỉ là biến thành một học sinh bình thường, đang ở đang khóc là bạn gái hần Lý Hình Lan, mà tình huống hiện tại của hần là đang nằm ở bệnh viện, thương thế không rõ.

Đây là một câu chuyện vô cùng cầu huyết, làm cho Liêu Thần cũng cảm thấy không đành lòng nhìn thẳng.

Lý Hình Lan là một nữ hài tử diện mạo xinh đẹp, năm đại học thứ nhất liền trở thành bạn trai gái của Liêu Thần, hai người phi thường ân ái, nhưng đây chỉ là bắt đầu câu chuyện mà thôi. Chuyện chân chính bắt đầu là lúc họ ở năm thứ tư, Lý Hình Lan sinh nhật, Liêu Thần mang theo Lý Hình Lan ra ngoài chơi, kết quả gặp tai nạn xe cộ, vì bảo vệ bạn gái Lý Hình Lan, Liêu Thần bị nam chính lái xe đụng vào, kết quả trực tiếp biến thành tê liệt.

Nam chính đụng người cũng không gây chuyện mà chạy, ngược lại dưới đau khổ cầu xin của Lý Hình Lan đưa Liêu Thần vào bệnh viện, thậm chí ở một bên chăm sóc thiếu chút nữa hồng mắt Lý Hình Lan. Liêu Thần sau khi tỉnh lại phát hiện mình tê liệt, tảo bạo yêu cầu chia tay với Lý Hình Lan, thậm chí rút cuộc không muốn nhìn thấy Lý Hình Lan, Lý Hình Lan khóc cầu Liêu Thần để chăm sóc hần, thậm chí bởi vì nguyên nhân này mà trực tiếp đi làm ở công ty nam chính, tiếp theo mà bắt đầu thường xuyên tiếp xúc với nam chính, gặp mặt trong công ty cùng ngẫu ngộ trong bệnh viện, làm cho Lý Hình Lan tới chiều cố Liêu Thần liền cảm thấy thân tâm một mối cảm nhận được tâm tình được quan tâm, nam chính cũng bởi vì tình yêu của Lý Hình Lan đối với Liêu Thần mà vô cùng thương thức Lý Hình Lan. Liêu Thần làm bạn trai nữ chính, hần vẫn cho rằng là nam chính lái xe đụng phải hần mới làm hần tê liệt, cho nên vẫn không có hảo cảm với nam chính, làm Lý Hình Lan vẫn được nam chính quan tâm càng thêm mỗi một. Dưới tình huống như vậy, Lý Hình Lan rốt cục dần dần mở rộng cửa lòng với nam chính, nam chính cũng bắt đầu mãnh liệt theo đuổi Lý Hình Lan.

Biết chuyện này Liêu Thần hoàn toàn điên cuồng, hần vốn đã tê liệt phát hiện bạn gái phản bội hần, còn ở cùng một chỗ với người đụng hần, phản bội như vậy làm cho Liêu Thần không tiếp nhận được, vì thế bắt

đầu tìm đủ loại lý do làm cho Lý Hình Lan không thể rời khỏi hắn, cũng làm cho tình yêu của Lý Hình Lan với hắn hoàn toàn bị mờ nhạt. Sau đó nam chính thừa dịp Lý Hình Lan không ở, trộm lại đây uy hiếp Liêu Thần, tìm người đưa Liêu Thần ra nước ngoài lưu lạc, nói với Lý Hình Lan là Liêu Thần bị đưa đi nước ngoài trị liệu, hai người cuối cùng happy ending.

Một người bị tê liệt sau khi đưa đi nước ngoài, nên sống như thế nào? Liêu Thần không thể không nói bạn trai cũ này làm thật đúng là ghen khuất, rõ ràng sau khi tê liệt vẫn yêu bạn gái, lại không nên chia tay, thật là không nghĩ ra...

Nhiệm vụ: kí chủ nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ chia tay trở thành bạn trai cũ, rời khỏi bạn gái cũ, thành lập một công ty còn lợi hại hơn cả nam chính, làm nam chính có được kết cục như bạn trai cũ.

Nhiệm vụ trong đầu làm Liêu Thần vô cùng tán thành, kết cục của bạn trai cũ lúc trước quả thật rất thảm, tin tưởng nam chính nhất định rất muốn lĩnh hội một chút

~“Liêu Thần, anh tỉnh lại chưa? Đều do em, đều là em không tốt, em sẽ không tùy hứng nữa, anh tỉnh lại đi được không?” Lý Hình Lan kéo tay Liêu Thần tiếp tục ghen ngào, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy nước mắt, hai mắt sớm cũng đã đỏ bừng.

Có tiếng bước chân truyền đến, Liêu Thần không mở to mắt, tưởng rằng là bác sĩ đến đây, kết quả lại nghe được một thanh âm từ tính.

“Tôi sẽ chịu trách nhiệm.” Ánh mắt của Âu Minh Phong dừng trên mặt Lý Hình Lan đang khóc, nhìn ánh mắt đỏ bừng của Lý Hình Lan, trong lòng không biết đau lòng như thế nào, làm cho Âu Minh Phong vốn tính liếc mắt nhìn rồi đi lại làm ra một hứa hẹn như vậy.

Một câu nói vô cùng ái muội, biết đây là đang nói tiền thuốc men, không biết còn nghĩ rằng là thế nào nữa chứ! Liêu Thần cơ hồ lập tức xác định chủ nhân của thanh âm, tuyệt đối chính là nam chính, chỉ có lúc nam chính với nữ chính diễn chung mới có thể xảy ra cốt truyện như vậy.

“Anh cút đi! Đều là tại anh! Nếu không phải anh thì Liêu Thần sao có thể như vậy! Anh cút đi!” Lý Hình Lan vừa thấy Âu Minh Phong, lập tức liền hung tợn từ trên mặt đất đứng lên, bay thẳng đến vọt qua Âu Minh Phong, đưa tay đưa chân bắt đầu đánh Âu Minh Phong.

Sức mạnh của nữ nhân sao có thể so với nam nhân? Âu Minh Phong ban đầu còn không phản kháng, nhưng Lý Hình Lan lại càng đánh càng hăng.

“Đều là tại anh! Không phải anh thì Liêu Thần cũng sẽ không nằm trên giường bệnh hiện tại còn không tỉnh! Anh cút đi! Đừng xuất hiện trước mặt chúng ta!”

Nằm trên giường bệnh Liêu Thần nghe được lời của Lý Hình Lan, có chút không biết nói gì, dù sao nguyên thân là vì cứu Lý Hình Lan mới bị xe đụng, hiện tại Lý Hình Lan trực tiếp nháo trong phòng bệnh, cũng không sợ hắn trực tiếp một hơi liền chết sao?

Lý Hình Lan phát tiết đánh Âu Minh Phong, hai tay lại bị Âu Minh Phong chụp vào trong tay, trực tiếp nâng chân lên đá qua phía dưới Âu Minh Phong!

Vốn Âu Minh Phong cũng thấy Lý Hình Lan bộ dạng xinh đẹp, mới cho Lý Hình Lan quyền lợi khóc lóc om sòm, hiện tại Lý Hình Lan như vậy đã làm hắn không thích. Hai chân trực tiếp kẹp lấy chân Lý Hình Lan đá tới, Âu Minh Phong khóa hai tay của Lý Hình Lan ở sau lưng, một bàn tay làm cơ thể Lý Hình Lan nhào vào lòng hắn.

“Nữ nhân, cô tốt nhất an phận chút đi.”

Ngẩng đầu đối mặt chính là hô hấp nóng cháy của nam nhân, chân bị kẹp lấy cũng không ngừng nóng lên, bị nam nhân khóa hai tay, Lý Hình Lan cảm giác thân thể của cô đều dán trên thân nam nhân, chỉ cảm thấy cả người bắt đầu không được tự nhiên.

“Anh đồ khốn! Sắc lang! Mau thả tôi ra! Anh đồ giết người!!” Tình cảm bất an làm cho Lý Hình Lan bắt đầu không chọn từ ra miệng, không phát hiện Âu Minh Phong nghe được lúc mắng đồ giết người thì ánh mắt liền tối lại.

Một bàn tay đặt Lý Hình Lan trong lòng hắn, Âu Minh Phong nhìn khuôn mặt Lý Hình Lan gần ngay trước mắt, cảm thấy nữ nhân này lúc không khóc, cũng đẹp vô cùng.

“Sắc lang? Để tôi khiến cho cô nhìn xem, cái gì tên là sắc lang!”

Vừa dứt lời, môi Lý Hình Lan liền bị nam nhân cắn trong miệng, cảm giác ẩm áp kia truyền đến từ trên môi, làm cho toàn bộ thân thể cô đều có chút run run, không tự chủ được bắt đầu giãy dụa, Âu Minh Phong lại không buông tha cô, đầu lưỡi mềm mại trong miệng trực tiếp cạy mở môi Lý Hình Lan, dùng đầu lưỡi ướt mềm kia mở răng nanh Lý Hình Lan ra quần lấy lưỡi Lý Hình Lan mút vào.

Mùi hoàn toàn khác với Liêu Thần từ khoang miệng truyền đến, có thể cảm giác được đầu lưỡi trong miệng bá đạo xâm chiếm khoang miệng cô, Lý Hình Lan cố gắng giãy dụa lại giãy dụa không ra, muốn dùng đầu lưỡi đẩy đầu lưỡi Âu Minh Phong ra lại bị đầu lưỡi Âu Minh Phong quần quanh, không thể cự tuyệt làm cho đầu lưỡi kia lại xâm chiếm khoang miệng.

Tiếng mút vào ái muội vô cùng rõ ràng trong phòng bệnh yên tĩnh, Liêu Thần trộm mở to mắt nhìn lướt qua, lập tức nhắm hai mắt lại.

Không nghĩ tới nữ chính lúc này liền tiến hành ‘Xâm nhập’ trao đổi như vậy với nam chính a! Chỉ là mẹ nó bạn trai cô còn đang nằm trên giường bệnh được không!!

Nhắm mắt lại hôn môi Âu Minh Phong cùng Lý Hình Lan không thấy Liêu Thần mở mắt, càng không nhìn thấy cửa phòng bệnh trộm mở ra qua.

Bác sĩ nam đứng ngoài cửa đổ mắt, cầm trên tay là tư liệu chữa bệnh của Liêu Thần, trong đầu hiện lên hình ảnh vừa nãy, lại không biết như thế nào, cuối cùng chỉ còn lại hai đôi mắt kinh ngạc mang theo hiểu rõ.

Không tự chủ được mở ra tư liệu chữa bệnh trong tay, nhìn về phía tên người bệnh phía trên —— Liêu Thần.

Cô bé đang cùng người ta hôn môi kia, chẳng lẽ không phải là bạn gái Liêu Thần sao?

3. Quyển 1 - Chương 2

Nam nhân trên giường bệnh có một khuôn mặt anh tuấn, nam nhân đang ngủ say có vẻ hết sức an nhàn, khóe môi hơi hơi gợi lên, tựa hồ là đang mơ mộng đẹp gì. Chu Tử Thanh nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Liêu Thần trên giường bệnh, nhớ tới tình huống khi nam nhân này bị đưa tới, khi đó nam nhân này rõ ràng đã sắp chống đỡ không được, lại vẫn an ủi bạn gái đang khóc lóc bên cạnh, làm y vừa nhìn liền chú ý tới Liêu Thần.

Y tận lực gặp mặt thấy được nữ nhân tựa hồ là bạn gái của Liêu Thần đang cùng một nam nhân xa lạ hôn môi, đây mới làm y triệt triệt để để nhớ kỹ Liêu Thần, sợ là sẽ một giây thôi, y cũng rõ ràng nhìn thấy, Liêu Thần khi đó tỉnh.

Vươn tay dịch tốt chăn của Liêu Thần lần nữa, Chu Tử Thanh nhìn thấy môi Liêu Thần vô cùng khô khan, thậm chí đã có da khô.

Đứng dậy đi lấy tắm bông cùng nước nho trên bàn, sau khi dùng tắm bông ngâm nước nho, Chu Tử Thanh mới đến trước giường bệnh Liêu Thần, cúi người xuống nhẹ nhàng nhấp tắm bông trên môi khô của Liêu Thần.

Cảm giác được trên môi ướt át, Liêu Thần mới mở to mắt, nhìn về phía Chu Tử Thanh đang làm ướt môi cho hắn, làm cho tay cầm tắm bông của Chu Tử Thanh nhất thời cứng ngắc.

Kỳ thật chỉ cần hẩn nguyện ý, hẩn khi nào cũng có thể tỉnh lại, Liêu Thần nghe được Lý Hình Lan không ngừng khóc, còn nói ‘Bọn họ’ yêu nhau bao nhiêu, yêu nhau mà còn trước mặt bạn trai cùng nam nhân khác hôn môi, thật đúng là châm chọc...

Cũng là như thế, Liêu Thần thật vất vả chịu đựng đến khi Lý Hình Lan rời đi, thật sự là quá tốt.

Chu Tử Thanh bị Liêu Thần đột nhiên tỉnh lại dọa đến, chống lại đôi mắt tối đen của Liêu Thần, tay cầm tấm bông cũng lập tức rụt trở về.

“Cậu... cậu tỉnh rồi a...” Có chút không được tự nhiên mở miệng, Chu Tử Thanh đứng thẳng thân thể đem tấm bông cùng nước đường glucose đặt lên bàn, rồi mới tỉnh táo lại.

“Xin chào, tôi là bác sĩ chủ trị (chữa trị chính) của cậu Chu Tử Thanh, cậu hiện tại có chỗ nào không thoải mái không?”

Đánh giá Chu Tử Thanh trước mắt, Liêu Thần ở trong đầu tìm tòi tư liệu liên quan đến bác sĩ, lại phát hiện trong chuyện kia là dựa theo thị giác của nữ chính để tiến hành, cho nên bác sĩ bên trong căn bản đều không nhắc tới! Mỗi ngày trong phòng bệnh chính là tình a yêu a nào có nhìn bác sĩ hay không?

“Tôi không sao.”

Thanh âm có chút khàn khàn vang lên, từ khi Liêu Thần bị tai nạn xe cộ đến bây giờ đã bốn mươi bảy giờ, một giọt nước cũng chưa tiến vào cổ họng hẩn cực kỳ khàn, theo bản năng dùng đầu lưỡi liếm môi có chút ướt át, muốn đạt được hơi nước càng nhiều.

Ánh mắt không chịu khống chế dừng trên môi bị đầu lưỡi liếm qua của nam nhân, Chu Tử Thanh mặc dù nói là một đồng tính, nhưng là cũng không dám lộ liễu ở cùng một chỗ với nam nhân, người trong nhà giục y tìm một người làm bạn, đều bị y dùng công việc vội vàng đẩy đi. Nghĩ đến căn bản không phải là công việc vội vàng hoặc là nguyên nhân khác, chỉ là vì không gặp được người làm y tâm động mà thôi, y hiện tại liền cảm giác tìm đập đang dần dần nhanh hơn.

Liêu Thần liếc mắt nhìn Chu Tử Thanh một cái, đối với nam nhân trước mắt thoát nhìn hơn hai mươi tuổi này, Liêu Thần liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra bọn họ là người giống nhau.

“Có thể giúp tôi lấy nước không?”

Lại mở miệng, cổ họng đau đớn làm cho Liêu Thần nhú nhú mảy, trên môi cũng có một chút đau đớn rất nhỏ, nhưng thật ra làm Liêu Thần có chút kỳ quái.

Trong chuyện, Liêu Thần là tê liệt, nhưng mà hiện tại chân hẩn rõ ràng là có phản ứng, như vậy nếu như sau này tiếp tục trị liệu thì sẽ không thành vấn đề, vậy Liêu Thần vì sao lại tê liệt?

“Cậu hiện tại vừa làm xong giải phẫu, không thể vào nước, cổ họng đau là bình thường, tôi ở trên môi cậu nhỏ chút nước đường glucose, cậu hơi chút ướt một chút là được, ngàn vạn đừng uống nước, bằng không thông khổ là cậu.” Làm một bác sĩ xứng chức, Chu Tử Thanh lại biểu hiện ra lý trí của y, vừa cầm lấy tấm bông cùng nước đường glucose bên cạnh, vừa nói.

Gật gật đầu, Liêu Thần thật sự không muốn nói chuyện, im lặng nhìn Chu Tử Thanh cầm miên ký thật cẩn thận làm ướt môi hẩn.

Uớt át trên môi làm cho cổ họng Liêu Thần lại phát khô, sau khi tấm bông của Chu Tử Thanh rời đi thì đầu lưỡi lập tức lên môi ướt kia, cũng thấy được một khắc cứng ngắc kia của Chu Tử Thanh.

Tiếp tục động tác trên tay, Chu Tử Thanh cũng không biết vì sao mình lại như vậy, kỳ thật loại công việc này hẩn là y tá đến làm, loại bác sĩ này như y bình thường đều là ở lúc người bệnh cần chẩn đoán mới có thể giúp người bệnh kiểm tra thân thể, nhưng Chu Tử Thanh vẫn luôn nghĩ đến cặp mắt sáng tỏ của Liêu Thần hôm qua.

Trong phòng bệnh im lặng, bác sĩ áo dài trắng đang dùng tấm bông làm ướt môi người bệnh, ngẫu nhiên người bệnh sẽ dùng đầu lưỡi liếm môi, không khí có chút kỳ quái lúng túng.

“Cái kia... Bạn gái cậu vừa nãy bị người mang đi nghỉ ngơi...”

Muốn tìm chút lời nói đánh vỡ lúng túng như vậy, Chu Tử Thanh đột nhiên nhớ tới Lý Hình Lan bị nam nhân kia mang đi, kết quả sau khi nói ra lập tức phản ứng lại, khẩn trương nhìn về phía Liêu Thần đang nằm.

Liêu Thần đương nhiên biết Lý Hình Lan là bị nam chính mang đi, hắn nằm ở trên giường bệnh, Lý Hình Lan cứ khóc cứ khóc, nam chính ngay tại một bên nhìn, ngẫu nhiên sẽ an ủi một chút, cuối cùng chờ Lý Hình Lan khóc xong rồi ngủ, nam chủ liền ôm Lý Hình Lan rời khỏi phòng bệnh.

Liêu Thần cùng Lý Hình Lan đều là cô nhi, cho nên sau khi Liêu Thần nằm viện, chỉ có Lý Hình Lan vẫn coi chừng bên người, đây cũng là nơi làm cho Liêu Thần vô cùng nghĩ không ra.

Trước không nói Liêu Thần cùng Lý Hình Lan đều là cô nhi làm sao còn có thể thiên chân vô tà (ngây thơ) như vậy, liền nói nam chính Âu Minh Phong, Âu Minh Phong có tiền như vậy, đụng vào người đều không có chuyện, chẳng lẽ không thể tiêu tiền tìm y tá coi chừng hắn sao? Lúc không tỉnh là Lý Hình Lan cùng nam chính, sau khi tỉnh là bác sĩ chủ trị, chẳng lẽ trong bệnh viện y tá đều chết sạch sao?

Đây cũng làm cho Liêu Thần nghĩ tới một đoạn tình tiết trong chuyện, Liêu Thần sau khi tỉnh lại, nam chính nói đưa cho Liêu Thần cùng Lý Hình Lan hai trăm vạn, cũng đủ trị chân cho Liêu Thần. Nhưng Lý Hình Lan thì sao? Nói cái gì mà không cần Âu Minh Phong bố thí, nói cái gì mà mình cũng có thể trả tất cả tiền thuốc men! Mà Liêu Thần vốn cũng yêu Lý Hình Lan, cự tuyệt hai trăm vạn của Âu Minh Phong, mỗi ngày dựa vào tiền Lý Hình Lan chung quanh vay mượn để trị liệu chân, đây là đầu óc bị hư sao?

Lúc này đây, Liêu Thần sẽ không bỏ qua hai trăm vạn này, muốn thành người thắng nhân sinh? Không có chút tài chính khởi động thì sao mà được? Hơn nữa chân cũng phải chữa khỏi, hắn cũng không muốn nửa đời sau đều ngồi trên xe lăn.

“Đó không phải bạn gái tôi.”

Đã quyết định con đường sau này, Liêu Thần trực tiếp lắc đầu, dùng thanh âm khàn khàn kia tỏ vẻ không có quan hệ với Lý Hình Lan, nữ chính cái gì, vẫn là đưa cho nam chính là tốt nhất, hắn là gay, hưởng thụ không nổi.

Một loại vui sướng khó có thể nói nhất thời đánh úp vào tim, Chu Tử Thanh cũng không biết mình làm sao, chỉ cảm thấy sau khi nghe được nữ nhân kia không phải bạn gái Liêu Thần, trong lòng nhất thời nháy nhót.

Ung dung thản nhiên quan sát Chu Tử Thanh, phát hiện trên mặt Chu Tử Thanh nụ cười yếu ớt trở nên có chút tươi sáng, tiếp tục liếm liếm môi, Liêu Thần đột nhiên cảm thấy bác sĩ này kỳ thật cũng rất thú vị...

Không khí của hai người càng thêm hòa hợp, đúng lúc này, cửa phòng bệnh lại bị người ra sức đẩy ra, chỉ thấy Lý Hình Lan từ cửa xuất hiện, sau khi nhìn thấy Liêu Thần tỉnh lại, bay thẳng đến bên này vọt lại đây, một tay đẩy Chu Tử Thanh qua một bên, ghé vào trên người Liêu Thần.

“Liêu Thần! Anh rốt cục tỉnh, em liền biết anh sẽ không vứt bỏ em! Anh nhất định sẽ khỏe mạnh! Đúng hay không?”

Bị Lý Hình Lan nhào lên như vậy, Liêu Thần cảm thấy ngực sắp đau chết, ánh mắt không tự chủ được rơi trên người Chu Tử Thanh ở một bên, vốn vừa mới bị Lý Hình Lan đẩy như vậy, trực tiếp đem Chu Tử Thanh đẩy lên trên góc bàn bên cạnh, làm cho cánh tay Chu Tử Thanh thoáng cái đánh vào mặt trên.

Lúc Liêu Thần nhìn qua, vừa vặn nhìn thấy Chu Tử Thanh nhăn mặt che cánh tay...

4. Quyển 1 - Chương 3

Liêu Thần chỉ cảm thấy Lý Hình Lan nữ nhân này là cố ý đi? Nhào lên bệnh nhân còn chưa tỉnh, còn đẩy ngã bác sĩ, còn Âu Minh Phong bên cạnh, đều là người mù sao? Không biết hắn là bệnh nhân sao?

“Cô đứng lên trước.”

Thanh âm còn có chút khàn khàn, Liêu Thần nói ra bốn chữ, thật sự không muốn nhìn thấy nữ nhân này, khuôn mặt lớn lên trắng thê, làm việc đều không động não.

Liêu Thần lúc này là thật quyết định phải rời khỏi Lý Hình Lan đầu óc có chút vấn đề này, có một bạn gái như vậy cản trở, đây tuyệt đối là tiết tấu muốn tê liệt cả đời a.

Lý Hình Lan tựa hồ cũng phát hiện động tác của mình có chút quá mức kịch liệt, lập tức từ trên người Liêu Thần đứng lên, hai con người còn rưng rưng thế nhưng không tự chủ được nhìn về phía Âu Minh Phong đứng một bên, làm cho Liêu Thần cảm thấy vô cùng buồn cười.

Đem ánh mắt đặt trên người Âu Minh Phong, Liêu Thần không thể không thừa nhận, trước mắt nam nhân này, vô cùng phù hợp tên tuổi tổng tài này. Đôi mắt có chút cao ngạo kia, tựa hồ hết thảy đều không thể nhìn vào mắt hắn, mặt không chút thay đổi làm cho người ta có một loại vằm giác mười phần áp bách, khuôn mặt tuấn lãng thoát nhìn vô cùng lãnh khốc.

Đây là điều kiện phù hợp một tổng tài lãnh khốc đi?

Chu Tử Thanh từ trên mặt đất đứng lên, cũng không tính nói cái gì, lặng lẽ rời khỏi phòng bệnh, chỉ để lại ba người Liêu Thần, Lý Hình Lan cùng Âu Minh Phong.

Âu Minh Phong cũng bắt đầu xem kỹ Liêu Thần trên giường bệnh, phát hiện Liêu Thần mặc dù nói cơ thể đã không thể động, bộ dáng lại vẫn vô cùng ôn nhu, trong lòng đã có chút suy nghĩ, nghĩ đến lời của bác sĩ rồi lạnh lùng nói.

“Tôi sẽ cho hai người hai trăm vạn, chuyện tai nạn xe cộ không liên quan gì tới tôi, hai trăm vạn cũng có thể chữa khỏi chân cậu.”

Xuất hiện! Liêu Thần vừa bắt đầu liền chờ những lời này của nhân vật chính, vừa nghe Âu Minh Phong mở miệng, trong lòng còn chưa kịp hoan hô, liền nhìn thấy Lý Hình Lan kích động đứng lên lại đánh về phía ‘Nam chính’.

“Anh tên khốn khiếp! Tai nạn xe cộ sao không có vấn đề gì với anh! Có tiền liền rất giỏi a! Có tiền là có thể xem thường chúng tôi a! Tuy rằng tôi cùng Liêu Thần là cô nhi, nhưng chúng tôi tuyệt đối sẽ không lấy tiền của anh! Tiền của anh giống như người của anh! Thực bẩn!”

Vừa vuốt vừa đánh Âu Minh Phong, làm cho Âu Minh Phong lại kéo Lý Hình Lan vào trong lòng, mà nhìn động tác của hai người Liêu Thần lại mặt không đổi sắc, trong lòng đã sớm mắng.

Hai trăm vạn đối với hai cô nhi còn chưa tốt nghiệp mà nói, là bút tài sản lớn cỡ nào? Liêu Thần thân thể còn thành như vậy, nếu là không có tiền này, hẳn nhất định sẽ tê liệt, mặc dù nói hẳn cũng có thể đủ tránh đi, nhưng mà hẳn chính là muốn ghê tởm nam chính một chút...

Còn có Lý Hình Lan, Liêu Thần không rõ, là Lý Hình Lan cùng hắn đã xảy ra tranh chấp mới đưa đến hắn bị xe đụng, sao giờ lại có thể hợp tình hợp lý mất đi mà lại với nam nhân khác trước mặt hắn?

“Lý Hình Lan!”

Lạnh lùng kêu tên Lý Hình Lan, làm cho Lý Hình Lan bị Âu Minh Phong ôm vào trong ngực lập tức phản ứng lại, giấy dựa từ trong lòng Âu Minh Phong đi ra, khuôn mặt xinh đẹp hai má có chút hơi hơi phồng hồng.

“Là Âu tiên sinh đi? Bác sĩ đã nói cho tôi, chi phí nằm viện tạm thời là Âu tiên sinh chịu, thật là vạn phần cảm ơn Âu tiên sinh. Về phần Âu tiên sinh nói hai trăm vạn, tôi nhận, chuyện tai nạn xe cộ sau này cũng sẽ không nói một chữ, xin Âu tiên sinh yên tâm.”

Trên mặt là cười nhạt, lúc Liêu Thần nói những lời này có thể nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc không thôi của Lý Hình Lan, còn có ánh mắt có chút hèn mọn của Âu Minh Phong, nhưng mà đây thì thế nào? Có thể ghê tởm hai người, Liêu Thần cảm thấy vô cùng có giá trị.

Âu Minh Phong tuy rằng trong lòng hèn mọn Lý Hình Lan xinh đẹp lại có một bạn trai thấy tiền liền sáng mắt như vậy, nhưng thấy bộ dáng không thể tin của Lý Hình Lan lại có chút cao hứng không hiểu, trực tiếp

từ trên người rút ra chi phiếu, lấy ra bút ở phía trên viết tốt con số, kéo xuống đến đặt ở trên bàn cạnh Liêu Thần.

“Cám ơn Âu tiên sinh.”

Vừa lòng nhìn chi phiếu, Liêu Thần cảm thấy giá trị tồn tại của nam chính đã hoàn thành, có thể trực tiếp biến mất, mà Âu Minh Phong cũng vô cùng cho Liêu Thần mặt mũi rời đi phòng bệnh.

Trong phòng bệnh chỉ để lại Lý Hinh Lan cùng Liêu Thần, mà Lý Hinh Lan lại cầm chi phiếu, đỡ hết cả mắt nhìn Liêu Thần, lập tức mở miệng chất vấn.

“Liêu Thần, anh vì sao muốn nhận lấy chi phiếu! Vì sao muốn nhận lấy hai trăm vạn này?”

Giống như là không ngờ Liêu Thần làm ra chuyện đại nghịch gì, trên mặt Lý Hinh Lan tràn ngập thống khổ, tựa hồ không tin Liêu Thần thế nhưng sẽ biến thành người như vậy, mà Liêu Thần, lại lộ ra một nụ cười châm chọc, âm thầm mở miệng.

“Nga? Tôi vì sao không thể nhận lấy chi phiếu? Hẳn đừng tôi, hiện tại chân của tôi có thể trực tiếp tê liệt, tôi vì sao không thể nhận lấy hai trăm vạn này? Tôi là cô nhi, nếu không có tiền, tôi sau này trị liệu làm sao bây giờ? Cô phụ trách sao?”

Xé rách tất cả tốt đẹp, Liêu Thần đem chuyện có thể phát sinh dùng phương thức như vậy nói ra miệng, dùng cánh tay như không có chuyện gì lấy qua chi phiếu trong tay Lý Hinh Lan, tiếp theo lại tiến hành đả kích Lý Hinh Lan.

“Hai trăm vạn này, là hẳn bồi thường tôi, tôi vốn là nên cầm, Lý Hinh Lan, tôi còn muốn nói với cô một việc, kỳ thật vào ngày sinh nhật, tôi vốn đã muốn nói chia tay với cô, không nghĩ tới lại bị đụng xe, hiện tại tôi vì cứu cô hai chân tàn phế, cũng thành một phế nhân, cho nên từ hôm nay trở đi, chúng ta liền chia tay đi, cô về sau cũng đừng đến nữa, tôi sẽ không gặp lại cô, bởi vì, tôi chân thành như vậy đều là vì cô, cô xuất hiện, làm cho tôi cảm thấy chán ghét!”

Liêu Thần cảm thấy hẳn hiện tại nhất định giống như là nam phụ ác độc mà trong tiểu thuyết nói, uy hiếp nữ chính điên cuồng đáng yêu, hơn nữa nữ chính còn vì hắn khóc ánh mắt đều sưng lên, ừ, hẳn thật là nam phụ ác độc a.

Bị bộ dáng điên cuồng của Liêu Thần dọa đến, Lý Hinh Lan lập tức lui về phía sau hai bước, có chút thì thào nhìn Liêu Thần.

“Không phải... Không phải...” Không phải như thế, cô thật sự không phải cố ý, chân của Liêu Thần... Cô thật sự không phải cố ý...

Liêu Thần cảm thấy buông tha nữ chính như vậy cũng quá thoải mái, vì thế gọi lên khoe môi, đôi mắt khinh miệt đảo qua toàn thân Lý Hinh Lan, như là đánh giá, làm cho thân thể Lý Hinh Lan nháy mắt có chút phát run.

“Ha ha, cô có cảm thấy hay không, tôi sao lại ác độc như vậy? Lý Hinh Lan, cô nghĩ rằng tôi là đồ ngốc sao? Trong phòng bệnh cùng nam nhân kia mất đi mảy mai, ôm ôm ấp ấp với nam nhân đụng tôi, chơi vui không? Tôi thấy nam nhân kia vô cùng có tiền, cũng vô cùng thích hợp cô, chúng ta nếu chia tay, tôi không ngại cô cùng nam nhân kia phát sinh chút gì...”

Càng nói tiếp, mặt Lý Hinh Lan lại càng bạch, cô vốn tưởng rằng Liêu Thần là hôn mê, mới bị Âu Minh Phong động tay động chân, lại không nghĩ rằng Liêu Thần dĩ nhiên tỉnh, hơn nữa Liêu Thần thấy được cô bị Âu Minh Phong ôm, Liêu Thần...

“Liêu Thần...”

Trong đôi mắt lấp lánh có nước mắt chảy xuống, làm cho Liêu Thần thật ra nhìn thêm vài lần, một nữ nhân chỉ biết khóc, thật đúng là chán ghét.

“Không phải như thế, Liêu Thần, anh nghe em giải thích được không? Chuyện thật sự không phải như thế...” Cố gắng muốn nói gì, Lý Hinh Lan vừa khóc vừa lắc đầu, lại như thế nào cũng nói không được gì, chỉ là lệ hoa rơi nhìn Liêu Thần, thật giống như Liêu Thần bắt nạt cô ta.

“Không cần giải thích, chúng ta đã chia tay, tôi cảm thấy cô hiện tại hẳn nên biến mất trước mặt tôi mới đúng.”

Liêu Thần làm như lơ đãng châm chọc, làm cho Lý Hình Lan vốn là không tiếp nhận được chia tay nháy mắt hồng mắt, thế nhưng cũng không nói gì với Liêu Thần, trực tiếp ra khỏi phòng bệnh, làm cho cử phòng bệnh phát ra tiếng vang lớn.

Rất cục yên tĩnh, Liêu Thần quét về phía chỉ phiếu trong tay, cảm thấy chân hẫ hẫ là không thành vấn đề

5. Quyển 1 - Chương 4

Trong phòng bệnh chỉ còn lại có hai người, một là bệnh nhân, một là bác sĩ.

Rất cục thành công làm cho nữ chính rời đi phạm vi tầm mắt của hắn, Liêu Thần chỉ cảm thấy không khí đều trở nên tươi mát rất nhiều, liếc nhìn chỉ phiếu trong tay, bấu môi quăng lên bàn bên cạnh, rồi mới nhìn Chu Tử Thanh đã đứng dậy một bên.

“Bác sĩ Chu, anh không sao chứ?” Nhớ rõ vừa nãy Lý Lan Hình đẩy ngã người, Liêu Thần nhìn về phía tay đặt phía bên phải của Chu Tử Thanh.

Vốn nhìn thấy * của bệnh nhân làm cho Chu Tử Thanh có chút lúng túng, hiện tại chống lại đôi mắt quan tâm của nam nhân, Chu Tử Thanh đột nhiên cảm thấy miệng vết thương trên tay phải đột nhiên có chút nóng rực.

“Không, không có việc gì.”

Vừa nãy bị người đẩy vào bàn, Chu Tử Thanh lập tức lấy tay chống đỡ thân thể, kết quả trên tay phải quả thật là bị trầy da.

Nam nhân trước mặt mặc áo dài trắng tinh thần thánh, tầm mắt hắn trở nên có chút vô thố, Liêu Thần hơi có chút ác thú vị gắt gao nhìn chằm chằm nam nhân trước mắt, lại không nói lời nào, đột nhiên cảm thấy bác sĩ trước mặt này cũng hợp với khẩu vị của hắn.

Tầm mắt dường như muốn hóa thân thành thực chất làm cho Chu Tử Thanh cả người đều có chút không được tự nhiên, ánh mắt mơ hồ không chừng, nhưng lại không dám chống lại tầm mắt của Liêu Thần, cuối cùng vẫn bình tĩnh lại tinh thần, nhìn về phía Liêu Thần nằm trên giường bệnh.

“Liêu tiên sinh, lúc trước hộ công cao cấp mà Âu tiên sinh mời cho Liêu tiên sinh đã bị bạn gái cũ của Liêu tiên sinh đuổi ra ngoài, nhưng Âu tiên sinh vẫn chưa sa thải các nàng, xin hỏi Liêu tiên sinh cần tôi thông tri các cô ấy không?”

Cười tủm tỉm chống lại tầm mắt Chu Tử Thanh, Liêu Thần gật đầu mỉm cười.

“Vậy cảm ơn bác sĩ Chu.”

Hắn còn nói loại bệnh hai chân tê liệt này sao có thể không có y tá chăm sóc, không nghĩ tới dĩ nhiên là bị ‘Nữ chính’ đuổi đi! Nghĩ đến nam nữ chính vừa mới trong phòng bệnh này trình diễn phim, Liêu Thần liền cảm thấy cả người đều không quá thích hợp.

Đổi! Nhất định phải đổi!

“Bác sĩ Chu, tôi còn muốn hỏi một ít về chuyện của chân tôi.”

“Câu nói.” Chu Tử Thanh đã ấn xuống chuôn kê đầu giường, loại chuông màu đỏ này kê chuyên môn thông tri hộ công cao cấp.

“Tôi muốn biết chân của tôi hiện tại thế nào, tuy rằng tiến hành giải phẫu rồi, nhưng mà đầu gối của tôi đi xuống cũng không có cảm giác, tôi muốn hỏi còn có khả năng hồi phục hay không?”

Từ khi tỉnh lại Liêu Thần liền nhận ra, từ đùi hấn xuống đều không có cảm giác gì, cũng có thể nói là từ đầu gối không có cảm giác, làm một người trở thành bạn trai cũ bị tê liệt, chuyện Liêu Thần trước hết muốn xác định, chính là mình còn có thể đứng lên lần nữa hay không.

Không nghĩ tới nam nhân trước mắt này lại thoải mái hỏi ra vấn đề này như vậy, Chu Tử Thanh cũng không phải lần đầu tiên đối mặt với loại bệnh nhân có thể tê liệt này, so với những người khác sau khi phát hiện thân thể mình không có cảm giác liền điên cuồng, bệnh nhân tên là Liêu Thần này tựa hồ quá mức bình tĩnh.

“Liêu tiên sinh không cần lo lắng, chân của Liêu tiên sinh chỉ cần trải qua thời gian dài phục hồi chức năng cùng bảo dưỡng, là có thể đi đường như người bình thường.”

Làm một bác sĩ, Chu Tử Thanh bình thường đều nói tin tức quan trọng nhất cho bệnh nhân, nghĩ đến Liêu Thần vừa nãy nói chân không có cảm giác, đi tới trước giường bệnh, động tác mềm nhẹ xốc lên chân bên chân, vươn tay sờ lên chân Liêu Thần.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Liêu Thần liền cảm giác được bên chân ấm áp, làm hấn có chút kinh ngạc nhìn Chu Tử Thanh nghiêm túc giúp hấn kiểm tra chân, hai tay vuốt chân hấn thoát nhìn trắng nõn hơn tay người thường nhiều, thậm chí có chút tái nhợt, mà vết xoa trên tay phải lúc này đã thẩm thấu ra máu đỏ tươi, đúng là làm cho Liêu Thần cảm thấy cổ họng căng thẳng, chỉ cảm thấy hai tay kia như là có ma lực hấp dẫn tầm mắt hấn.

Nhẹ nhàng bóp nhẹ hai chân Liêu Thần, bởi vì trên đùi có băng vải, cho nên không có cách nào làm kiểm tra, Chu Tử Thanh sau khi kiểm tra xong, đắp chăn lên cho Liêu Thần, rồi mới tiếp tục nói.

“Tôi mới nãy đã kiểm tra rồi, Liêu tiên sinh hiện tại không có cảm giác là bởi vì vừa làm qua phẫu thuật, thời gian thuốc tê tích tụ ở bắp chân cùng trên chân còn chưa qua, đại khái sau ba giờ hấn sẽ khôi phục tri giác, nhưng đến lúc đó hấn sẽ rất đau, Liêu tiên sinh phải nhớ thông tri hộ công, để các cô ấy đến chỗ tôi lấy thuốc giảm đau.”

Độ ấm trên chân biến mất, Liêu Thần cũng có được đáp án của mình, nhưng mà tầm mắt lại dừng ở trên tay Chu Tử Thanh như trước, chỉ cảm thấy dấu vết màu đỏ trên tay trắng nõn rất chướng mắt.

Chu Tử Thanh tự nhiên cũng phát hiện tầm mắt Liêu Thần, dùng tay trái che khuất dấu vết trên tay phải, lộ ra một nụ cười ôn nhuận.

“Chỉ là trầy da rất nhỏ, Liêu tiên sinh không cần để ở trong lòng.”

Nay mới đưa tầm mắt dời ra khỏi hai tay như có ma lực kia, Liêu Thần đánh giá người trước mắt, chỉ cảm thấy càng nhìn càng thuận mắt.

“Vậy cảm ơn bác sĩ Chu quan tâm.” Lộ ra một nụ cười khổ, Liêu Thần nhìn về phía chi phiếu trên bàn.

“Vừa nãy bác sĩ Chu cũng thấy được, tôi vì cứu Lý Lan Hình mới rơi vào kết cục như vậy, cô ta ở trong phòng bệnh tôi liền mất đi mây lại với nam nhân khác, hai trăm vạn này là nam nhân kia đưa cho tôi, tôi hiện tại hành động không tiện, phiền toái bác sĩ Chu giúp tôi chuyển hai trăm vạn này tới cửa thẻ của tôi, bên trong bệnh viện cần bao nhiêu tiền bác sĩ Chu liền trực tiếp trừ đi, chứng minh thân phận của tôi ngay trong túi trước quần áo.”

Từ ánh mắt đầu tiên, Liêu Thần có thể đủ kết luận Chu Tử Thanh cũng không phải một bác sĩ nhỏ, hấn có thể từ trên người Chu Tử Thanh cảm giác được hương vị đồng loại —— từ nhất cử nhất động ăn sâu bén rễ kia của Chu Tử Thanh liền có thể thấy được, không phải đệ tử thế gia đương không ra loại khí chất này.

Cho nên đưa chi phiếu hai trăm vạn này cho Chu Tử Thanh, Liêu Thần một chút cũng không lo lắng Chu Tử Thanh sẽ tham lam, thừa dịp nữ chính còn chưa phản ứng lại tranh thủ cầm tiền đi, nếu nam chính đột nhiên nuốt lời thì sao bây giờ? Hấn hiện tại nhưng là một tên nghèo.

Nghe được thanh âm của nam nhân, Chu Tử Thanh trong lòng mềm nhũn, y lúc trước chính là cảm thấy bệnh nhân này đáng thương, hiện tại nhìn thấy bộ dáng Liêu Thần quay đầu một bên cổ nén khó chịu, lập tức liền trả lời.

“Tiền thuốc men của Liêu tiên sinh Âu tiên sinh đã trả, phí dụng trị liệu sau này cũng đã vào sổ, Liêu tiên sinh không cần lo lắng, cậu có thể luôn luôn ở bệnh viện đợi cho bình phục, về phần chi phiếu này, Liêu tiên sinh nếu như cần, tôi sẽ giúp Liêu tiên sinh chuyển khoản.”

Chuyện phú nhị đại lái xe đụng người, Chu Tử Thanh cũng không phải gặp được một hai lần, mỗi lần người nhà đều nháo a nháo, làm cho Chu Tử Thanh cũng không thích tiếp xúc loại bệnh hoạn này, nhưng nhìn thấy Liêu Thần một mình nằm ở trên giường, lại cảm thấy nam nhân này có chút tịch mịch.

“Liêu tiên sinh không thông tri người nhà sao?”

Liêu Thần vốn vì tranh thủ tâm đồng tình của Chu Tử Thanh, rốt cục nghe được lời hắt hủi, mới thông thả quay đầu, lẳng lặng nhìn Chu Tử Thanh.

“Tôi lớn lên ở cô nhi viện.”

Một câu, làm cho Chu Tử Thanh nhất thời trở nên cứng miệng không trả lời được, lập tức nhận lỗi.

“Thực xin lỗi, tôi, “

“Muốn nghe một câu chuyện hay không?” Đánh gãy lời Chu Tử Thanh, Liêu Thần lộ ra một nụ cười ‘Hoài niệm’, trên khuôn mặt đẹp trai mang theo vài phần u buồn, chỉ có đôi mắt tựa hồ lóe ra ánh sao.

Cơ hồ là khi Chu Tử Thanh còn chưa phản ứng lại, thân thể cũng đã làm ra phản ứng, gạt đầu với Liêu Thần.

“Tôi cùng Lý Lan Hinh ở cùng một cô nhi viện, chính là cô nhi viện Ánh Sao, từ khi tôi năm tuổi bắt đầu có trí nhớ, cô ấy vẫn theo cạnh bên tôi, cô ấy nhỏ hơn tôi một tuổi, tôi vẫn như là một Kỵ sĩ bảo vệ cô ấy, thậm chí cảm thấy cô ấy chính là công chúa nhỏ mà tôi yêu nhất.”

Lời này... Đương nhiên là giả!

Liêu Thần tuy rằng có được trí nhớ nguyên thân, nhưng mà cái gì năm tuổi có trí nhớ, đây không phải là gạt người rõ ràng sao?

“Vì bảo vệ cô ấy, tôi thường xuyên đánh nhau với đứa trẻ khác trong cô nhi viện, dù cho là lớn hơn tôi hay là nhỏ hơn tôi, anh nhất định không thể tưởng được, vì một viên kẹo, tôi bị đánh mặt mũi bầm dập, nhưng khi nhìn thấy cô ấy cười, tôi liền cảm thấy không đau, hiện tại nghĩ lại, đó chỉ sợ là lúc mà tôi vui vẻ nhất đi...”

Liêu Thần sáng tác ra một đoạn mơ mộng, về tình cảm thanh mai trúc mã, nhìn thấy Chu Tử Thanh nghiêm túc nghe, tiếp tục giảng thuật.

“Cứ như thế, tôi và cô ấy trở thành bạn trai bạn gái, cô ấy vẫn là công chúa nhỏ của tôi, cũng là em gái của tôi. Biết không? Người trong trường thích cô ấy rất nhiều, còn có người vì cô ấy tìm tôi đánh nhau, tôi vừa vui vẻ vừa tức giận, vui vẻ vì cô ấy đã trưởng thành thành một cô gái ưu tú, tức giận vì người tới tìm tôi đánh nhau đều không phải người tốt gì, sau đó tôi phát hiện cô ấy đi lại gần nhau với hội trưởng hội học sinh, liền hẹn hội trưởng ra nói chuyện, biết hội trưởng là thật lòng thích cô ấy, tôi cũng an tâm...”

Chu Tử Thanh cơ hồ đã đoán được cốt truyện kế tiếp, mặt nhìn Liêu Thần đã trở nên không chút thay đổi, muốn mở miệng nói gì, lại nói không nên lời.

“Tôi hẹn cô ấy ra ngoài tính chia tay, sau đó xảy ra tai nạn xe cộ, chờ lúc tôi tỉnh lại, nhìn thấy cô ấy cùng một nam nhân hôn môi, chuyện kế tiếp anh đều biết, bác sĩ Chu, anh nói tôi nhiều năm như vậy có phải là mất bị mù hay không a?”

Đắp nặn nữ chính thành hình tượng một lá trà xanh tùy tiện câu dẫn người, đắp nặn nguyên chủ thành hình tượng một anh trai tốt, Liêu Thần chưa bao giờ là người tốt gì, đối với nữ chính ‘tính lẳng lơ’ tự nhiên không có lời hay gì.

“... Cậu rất tốt.”

Trầm mặc một lát, Chu Tử Thanh mới nói ra ba chữ này, nghĩ đến biểu hiện của Liêu Thần, nháy mắt tràn ngập chán ghét Lý Hinh Lan, càng thêm đồng tình nam nhân trên giường bệnh này.

“Ha ha... Tôi tình nguyện bản thân không tốt như vậy.”

Có lẽ là tác dụng của thuốc tê đang chậm rãi biến mất, Liêu Thần chỉ cảm thấy từ gan bàn chân bắt đầu đau đốn bứt rứt chậm rãi xâm nhập thần kinh hần, bắp chân cùng đầu gối cũng bắt đầu đau đốn, nhìn không được nhắm mắt lại, vươn tay che lại nước mắt bởi vì đau đốn mà nẩy sinh sinh lý, giờ khắc này, hận ý thuộc về nguyên thân xâm nhập vào thần kinh Liêu Thần, làm cho đau đốn tựa hồ tăng lên.

Nam nhân trên giường bệnh nhanh cắn chặt hàm răng, lấy tay che mắt, trên mặt có nước rơi xuống chảy xuống lên đầu gối, Chu Tử Thanh là một người không biết an ủi, huống chi còn là lần đầu tiên nhìn thấy một nam nhân khóc lóc trước mặt mình, đây làm cho Chu Tử Thanh chân tay luống cuống căn bản không biết nên làm thế nào mới tốt.

Từng trận từng trận đau đốn làm cho trán Liêu Thần tràn ra mồ hôi, sắc mặt cũng càng thêm tái nhợt, lý trí lại càng thêm rõ ràng.

“Bác sĩ Chu, chuyện chi phiếu phiền anh...”

Vừa nói, hai hộ công cao cấp đã tiến vào phòng, hai người rất nhanh đưa thuốc giảm đau cho Liêu Thần, lau sạch sẽ mồ hôi trên trán hần, hành động nhanh chóng mau lẹ, làm cho Liêu Thần thư thái không ít, mà Chu Tử Thanh đã rời khỏi phòng bệnh khi hộ công giúp Liêu Thần dùng thuốc giảm đau, cũng mang đi chi phiếu trên bàn.

6. Quyển 1 - Chương 5

Phòng bệnh cao cấp, hộ công cao cấp, người thiết lập hoàn toàn khác với cốt truyện, Liêu Thần giờ mới hiểu được, mấy thứ này trong cốt truyện nhất định cũng tồn tại, chỉ là vì muốn ‘Nữ chính’ nổi trội, cho nên cố ý không miêu tả, nếu không thì chính là mấy thứ này bị nữ chính lui rất.

Trong mấy ngày ‘Hưởng thụ’ đau đốn này, Liêu Thần đã rõ ràng trí nhớ của nguyên chủ, càng nghiên cứu cốt truyện khắc sâu hơn chút.

Phải biết rằng, trong cốt truyện, nguyên chủ ở bệnh viện chưa đến nửa tháng thì nữ chính nhận được phòng nhỏ nguyên chủ thuê ở, tiếp theo thì tận lực phát sinh một loạt chuyện trong phòng nhỏ, tiền thuốc men Âu Minh Phong đưa bệnh viện chạy đi đâu? Còn tiền mời hộ công cao cấp tới nơi nào? Đối với Liêu Thần sáng lập xí nghiệp Liêu thị mà nói, hần chú ý trước hết, chính là tiền đi nơi nào, rất rõ ràng, Âu Minh Phong khẳng định sẽ không lấy đi, như vậy cũng chỉ có một người...

“Liêu tiên sinh, xin hỏi lúc tôi ấn xuống nơi này ngài có đau hay không?”

Nói chuyện là một người trong hộ công cao cấp, thoát nhìn hơn hai mươi tuổi, bộ dạng tinh xảo, lúc này đang nghiêm túc cúi đầu nghiêm túc nắm bắp chân Liêu Thần, vô cùng chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày.

Từ khi tai nạn xe cộ đến bây giờ, đã qua gần một tháng, bởi vì Chu Tử Thanh mỗi ngày đều đến thăm hỏi, cho nên nhắm vào chân Liêu Thần, Chu Tử Thanh cũng cho mấy hộ công bắt đầu mất xa khỏi phục tước đối chuyên nghiệp, phòng ngừa cả ngày nằm trên giường sẽ tạo thành cơ bắp chân héo rút.

“Không đau.” Ban ngày, chân sẽ không quá đau, chỉ có lúc ban đêm đến, đau đốn toàn tâm kia mới có thể làm cho Liêu Thần cảm thấy khó có thể nhìn, vẫn luôn trợn tròn mắt đến trời sáng, sáng sớm mới có thể ngủ một lát.

Một hộ công khác đang cắm hoa hồng xanh vào bình hoa quay đầu liếc nhìn đồng sự, sau khi cẩn thận cắm tốt hoa hồng xanh, rót đầy nước ấm vào cái ly bên cạnh.

“Liêu tiên sinh, đợi lát nữa bác sĩ Chu sẽ lại đây kiểm tra phòng, mười phút sau ngài cần uống thuốc giảm đau, lúc trước bác sĩ Chu cũng đã nói qua, ngài trong hai tháng này tốt nhất không cần xuống giường, hai tháng sau bác sĩ Chu sẽ an bài cho ngài chức năng phục hồi.”

Thanh âm hộ công ôn nhu, cười rộ lên cũng làm cho người ta cảm giác vô cùng thoải mái, ít nhất một tháng này đã làm cho Liêu Thần cảm giác được rèn luyện chuyên nghiệp hàng ngày của hai hộ công này.

“Ân.”

Chạn hán luôn một trận một trận đau đớn, cho nên thứ thuốc giảm đau này hán nửa tháng này cơ hồ không dùng qua, có chút thời điểm buổi tối tỉnh lại thật sự là nhịn không được cũng sẽ uống, cũng may mắn có hộ công cao cấp bên giường, để hán lúc tối tỉnh lại sẽ có người chăm sóc.

Phòng đều là thừa dịp lúc Liêu Thần ngủ mà xử lý, đồ trong phòng cũng đều là dựa theo thói quen của Liêu Thần mà bài trí, thậm chí hoa bách hợp ban đầu cũng bị đổi thành hoa hồng xanh Liêu Thần thích, từng đợt từng đợt mùi hương làm cho Liêu Thần tâm tình sung sướng, ngay cả đau đớn trên đùi tựa hồ cũng giảm bớt vài phần.

Sau khi xử lý tốt rồi, hộ công cầm lấy tạp chí kinh tế và tài chính trên bàn đã sớm chuẩn bị tốt, bắt đầu đọc tạp chí cho Liêu Thần, đây đã là thói quen mới dưỡng thành của Liêu Thần khi nằm ở trên giường bệnh mấy ngày nay, làm một người thích giao tranh ở biển thương nghiệp, hán vẫn muốn chú ý tạp chí kinh tế và tài chính một chút.

Chu Tử Thanh ngồi trong văn phòng, nhịn không được nâng tay nhìn thời gian một chút, đã sắp mười giờ rồi, mỗi ngày y đều phải đi kiểm tra phòng, nhưng mà hôm nay, Chu Tử Thanh lại nôn nóng không thôi.

Đồng hồ trên tường chuyển động từng giây phút, từng chút từng chút đi vào lòng Chu Tử Thanh, làm y từ trên ghế đứng lên, lại là rất nhanh ngồi xuống.

Sao lại mơ thấy hán?

Nhịn không được chất vấn bản thân, Chu Tử Thanh cả người oa trên ghế, bộ dáng vô cùng mệt mỏi, hôm nay từ khi đi vào bệnh viện đến bây giờ, y đã thất thần mấy lần, chỉ cần không có việc gì, y sẽ nhớ tới giấc mơ khó tin đêm qua...

Trong mơ mình bị một nam nhân hung hăng áp ở dưới thân, môi được hôn nóng cháy, thân thể được ôn nhu vuốt ve, tùy ý để nam nhân kia từ cổ hôn đến... Nhớ lại bộ dáng nam nhân ngẩng đầu, Chu Tử Thanh vừa nhìn liền từ trong mồ hôi đầm đìa tỉnh lại, mà nơi nào đó trên người y, thể nhưng đã để lại dấu vết...

Đây cơ hồ là lần đầu tiên trong ba năm y mơ giấc mơ như vậy, thậm chí còn phát tiết ra...

Cửa văn phòng đột nhiên bị đẩy ra, y tá trưởng tiến vào nhìn thấy bộ dáng suy sụp của Chu Tử Thanh, quan tâm nói.

“Tiểu Chu a, nên kiểm tra phòng, em hôm nay có phải không thoải mái hay không? Nếu không chị để Tiểu Triệu thay em đi.”

Y tá trưởng là một nữ nhân hơn ba mươi tuổi, làm ở đây đã gần hai mươi năm, lúc nói chuyện với người khác luôn là một bộ dáng ôn nhu, làm cho người ta vô cùng có hảo cảm.

“Không cần chị Trưởng, em đi cho, chỉ là tối hôm qua em không ngủ ngon mà thôi, không quan trọng.” Nói lời này, Chu Tử Thanh xoa xoa trán, đuổi mấy suy nghĩ lộn xộn ra khỏi đầu, lập tức từ trên ghế đứng lên, tính đi kiểm tra phòng.

“Mấy người tuổi trẻ mấy em a, đúng là ỷ vào thân thể tốt không coi thân thể ra gì mà, sau này đừng thức đêm nữa, nếu không a, đợi đến cái tuổi này của chị, cho mấy em hối hận! Được rồi, chị đi bên 302 nhìn xem trước, em tranh thủ a ~ “

Chị Trưởng lại lải nhải một câu, rồi mới rời khỏi phòng, mà Chu Tử Thanh cũng đến cái gương bên cạnh, đầu tiên là sửa sang quần áo một chút, sau đó thấy được quần thâm dưới mắt mình mới bắt đầu đi lộ ra một biểu tình cứng ngắc, xoay người đi đến ngoài cửa.

Đã sắp mười giờ bốn mươi, Liêu Thần liếc nhìn đồng hồ trên tường, lại nhìn về phía cửa.

Một tháng bắt đầu dưỡng thương này, hán đã đổi phòng bệnh, cho nên tháng này Lý Lan Hinh cũng không xuất hiện qua, nhưng thật ra Chu Tử Thanh mỗi ngày đều đến nhìn hán trò chuyện với hán, càng làm cho

Liêu Thần cảm giác được mị lực của Chu Tử Thanh, cảm thấy nếu sau này có một bạn giường như vậy thật sự là một ý tưởng tốt.

Diện mạo của Chu Tử Thanh xem như là thanh lệ, có thể bởi vì nghề nghiệp là bác sĩ, Liêu Thần cơ hồ chưa từng thấy qua bộ dáng Chu Tử Thanh cười rộ lên, luôn là một bộ dáng bình tĩnh cấm dục, làm cho Liêu Thần đều nhin không được nghĩ một người như vậy mà động tình thì đến tột cùng là bộ dáng gì, nghĩ đến tình cảm che kín trong đôi mắt bình tĩnh của Chu Tử Thanh, khiến cho Liêu Thần vô cùng chờ mong Chu Tử Thanh ‘Kiểm tra phòng’ mỗi ngày.

Mười giờ bốn mươi lăm, cửa phòng bệnh rốt cục bị đẩy ra, Chu Tử Thanh từ bên ngoài đi vào, chống lại chính là đôi mắt vui mừng của Liêu Thần, làm biểu tình của y càng thêm cứng ngắt.

“Bác sĩ Chu, còn tưởng rằng hôm nay anh không đến đâu.”

Liêu Thần cười tủm tỉm chào hỏi với Chu Tử Thanh, thấy được quầng thâm dưới mắt Chu Tử Thanh, quan tâm nói.

“Bác sĩ Chu tối hôm qua không ngủ ngon sao?”

“Tối hôm qua xem ca bệnh nhiều chút, ngủ có chút muộn.”

Chu Tử Thanh bình tĩnh hồi đáp, đi tới trước giường Liêu Thần, bắt đầu kiểm tra thường ngày.

“Khí sắc hôm nay của cậu rất tốt, vươn đầu lưỡi để tôi nhìn xem.”

Rõ ràng chỉ là câu hỏi bình thường của bệnh nhân cùng bác sĩ, trong không khí đã có một loại mờ ám không rõ bốc lên. Chu Tử Thanh cúi đầu cẩn thận nhìn đầu lưỡi Liêu Thần vươn ra, xác định tựa lưỡi cũng không có phản ứng chứng bệnh nào, vươn hai tay nhẹ nhàng mở mi mắt Liêu Thần ra.

“Thấy đầu lưỡi của cậu khôi phục không sai, nhưng mấy ngày này vẫn nên tận lực ăn một ít thức ăn thanh đạm, để Tiểu Điệp nấu canh xương sườn thanh đạm cho người, đừng động mát, tôi nhìn một chút.”

Con mồi gần ngay trước mắt, Liêu Thần dựa theo ý của Chu Tử Thanh vẫn không nhúc nhích, ánh mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm Chu Tử Thanh, làm cho Chu Tử Thanh đang kiểm tra bỗng nhiên tạm dừng một chút, sau đó rất nhanh kiểm tra xong con mắt khác, tính nâng người lên.

“Bác sĩ Chu, anh có dùng nước hoa sao? Mùi thật không sai.”

Liêu Thần luôn luôn vô cùng phản cảm với cái nơi bệnh viện này, vẫn cảm thấy trong bệnh viện nơi nơi đều đầy mùi thuốc nói không nên lời, mà ngay khi Chu Tử Thanh vừa nãy cúi người, hắt lại ngửi được mùi bạc hà quen thuộc kia, trong mấy ngày này, Liêu Thần đã vô cùng quen thuộc với mùi hương này.

Nhú nhú mày, Chu Tử Thanh không nghĩ tới Liêu Thần bỗng nhiên hỏi như vậy, cơ hồ là theo bản năng vươn tay ngửi ngửi trên cổ tay áo mình, phát hiện quả thật là có một chút mùi bạc hà nhàn nhạt, ở cái nơi bệnh viện này, cơ hồ đã hoàn toàn bị che đậy, rồi mới nhớ tới cái gì.

“Tôi không quá thích dùng nước hoa, mũi của cậu rất linh, tôi dùng là xà bông tắm vị bạc hà.”

Cơ hồ trong nháy mắt, Liêu Thần liền cảm thấy trong nải xuất hiện bộ dáng toàn thân không quần áo của người trước mắt, có thể có được một đôi tay trắng nõn như vậy, lại trơn như thế, vậy nơi khác trên người... nhất định cũng sẽ mỹ vị như bơ đi...

“Tôi rất thích loại mùi hương này.”

Thong thả nói ra những lời này, ánh mắt Liêu Thần tựa tiều phi tiều nhìn chằm chằm Chu Tử Thanh, thậm chí làm cho Chu Tử Thanh nảy sinh một loại cảm giác quần áo cả người quần áo bị lấy hết, lại thấy nam nhân đột nhiên vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng nhấp môi, Chu Tử Thanh cả người nháy mắt cứng ngắt tại chỗ.

Liêu Thần vốn diện mạo anh tuấn, là cái loại người đẹp trai ánh mắt trời, bởi vì nằm viện thời gian dài, mà mang theo một tia khí chất u buồn, hiện tại lại làm ra động tác sắc khí như vậy, làm cho người ta không thể không nghĩ đến một chuyện.

Nam nhân trước mắt đang quyến rũ y. — Chu Tử Thanh rõ ràng có thể cảm giác được.

Có người nói, trong đồng loại sẽ có lực hấp dẫn vô cùng nhạy cảm, đây từng là chuyện Chu Tử Thanh một chút cũng không tin. Từ khi cùng người trong nhà come out đến bây giờ đã năm năm, y chưa từng có gặp qua một ‘Đồng loại’ khác, nhưng mà lại ở trên người của người đã quen bạn gái qua cảm giác được ‘Hơi thở’ đồng loại? Loại cảm giác này làm cho Chu Tử Thanh vừa nhìn liền chạy trốn.

Chu Tử Thanh bối rối không tránh được ánh mắt của Liêu Thần, lúc này Liêu Thần đã không cần truyền dịch, không khách khí vươn tay, kéo bác sĩ đang ngốc lảng vào trong lòng, ngửi được mùi bạc hà quen thuộc kia, làm cho Liêu Thần cả người sáng khoái.

“Bác sĩ Chu, tôi rất thích anh a ~” nói xong liền cúi đầu, phun hơi thở ấm áp ở bên tai Chu Tử Thanh, vừa lòng thấy được lỗ tai nhanh chóng đỏ lên sau đó trực tiếp ngậm vào miệng...

Thình lình xảy ra thổ lộ, làm cho Chu Tử Thanh căn bản không kịp phản kháng, ấm áp bên tai làm trên mặt y hiện lên một tầng đỏ ửng, mà sau khi lỗ tai bị Liêu Thần ngậm lại, Chu Tử Thanh chỉ cảm thấy chân mềm nhũn, muốn phản kháng, lại bị Liêu Thần ôm chặt vào lòng.

“Cậu, cậu buông ra!”

Nghe được thanh âm thẹn quá thành giận của người trong lòng, Liêu Thần rốt cục buông tha lỗ tai của Chu Tử Thanh, cũng cúi đầu cười, ghé vào trên người người y Chu Tử Thanh thậm chí còn có thể đủ cảm giác được tần suất phập phồng của ngực hắn.

“Bác sĩ Chu, Tử Thanh, Tử Thanh anh không thích tôi sao?”

Cho tới bây giờ không nghĩ tới tên của mình từ trong miệng một người khác nói ra lại gợi cảm như thế, Chu Tử Thanh chỉ cảm thấy có một loại cảm giác tê dại nói không nên lời bốc lên trong đầu, nháy mắt xâm nhập toàn thân...

7. Quyển 1 - Chương 6

Từ sau ngày thổ lộ đó, Chu Tử Thanh chạy trốn chết, nhưng ngày hôm sau cũng cứ theo lẽ thường đến kiểm tra phòng, vẫn chưa nói ra lời từ chối nào, điều này làm cho Liêu Thần chủ động thăm chấp nhận quan hệ của hai người, mỗi ngày kêu Tử Thanh Tử Thanh, một bộ dáng hai người là người yêu.

Phải biết rằng, tình nhân khác của hắn đều là em tinh anh nguyện, nhìn được mắt thì lăn lại cùng nhau, rời khỏi giường chính là người xa lạ, Liêu Thần vẫn là lần đầu tiên ‘không biết xấu hổ’ quần quýt một nam nhân, thậm chí cảm thấy mỗi lần nhìn thấy nam nhân này bị hắn đùa giỡn hai gò má ửng đỏ đều cảm thấy có chút đáng yêu.

Ngày liền như vậy bình tĩnh qua, mỗi ngày rời giường đối mặt là phòng bệnh trống trải, lúc nửa đêm tuy rằng đau đớn khó nhin, lại học xong trộm gọi điện thoại cho người nào đó, kể ra hắn khó chịu, sau đó sáng ngày hôm sau liền nhìn thấy ánh mắt quan tâm cùng đau lòng của bác sĩ.

Liêu Thần như là nước ấm nấu ếch bao vây Chu Tử Thanh bên trong, ngay lúc Chu Tử Thanh còn chưa phát hiện, cũng đã đặt bệnh nhân đặc biệt này vào trong mắt, thậm chí là đặt ở trong lòng.

“Tử Thanh, anh nói Âu tiên sinh ở bệnh viện lưu tiền thuốc men cho tôi có gần một trăm năm mươi vạn?”

Đột nhiên nhớ tới vấn đề phí chữa bệnh, sau khi từ trong miệng Chu Tử Thanh có được đáp án, Liêu Thần chỉ cảm thấy chất lưỡi, thậm chí cảm thấy có lẽ nam chính cũng không phải đáng ghét như vậy, một người có thể lấy ra ba trăm năm mươi vạn để xử lý một chuyện tai nạn xe cộ, số tiền lớn như thế, nhưng cũng đầy đủ chứng minh nam chính coi trọng chuyện của hắn, dù sao cũng là hai chân bị va chạm, không phải dễ dàng xử lý như vậy.

“Lúc trước cậu bị đưa vào bệnh viện, phí giải phẫu là mười tám vạn, bác sĩ mổ chính là thầy dạy của tôi, ông là bác sĩ ngoại khoa có danh tiếng nhất của bệnh viện chúng tôi. Tiếp đó cậu được chuyển dời đến phòng bệnh cao cấp, chi phí mỗi ngày là sáu ngàn tám, hai hộ công cao cấp tiền lương một tháng là mỗi người ba

vạn, tiền thuốc men mỗi ngày tuy rằng không thể cố định, nhưng mà tiêu phí cố định mỗi ngày cũng đến khoảng một ngàn năm, cậu nằm viện thời gian một tháng hơn nữa còn giải phẫu tổng cộng tiêu phí gần bốn mươi vạn, hơn nữa theo tôi được biết, Âu tiên sinh luôn luôn chú ý bệnh tình của cậu...”

Chu Tử Thanh vừa tính toán cho Liêu Thần tiêu phí trong bệnh viện của hắn, vừa bóp chân cho Liêu Thần, nói tới đây, đột nhiên tạm dừng một chút, ngẩng đầu nhìn về phía Liêu Thần nói.

“Tôi có được tin tức, bạn của cậu Lý Lan Hình hiện tại làm việc trong công ty của Âu tiên sinh, hơn nữa bởi vì cậu lúc trước dời phòng bệnh, một lần nữa tiến hành ca bệnh, cho nên Lý Lan Hình hơn một tháng mới không tìm được cậu, hôm qua y tá trưởng nói với tôi có một nữ nhân tới bệnh viện muốn lấy tiền thuốc men của cậu ra, nhưng mà y tá trưởng không đồng ý, dù sao tiền thuốc men gần một trăm vạn, cái này cần thông qua bệnh viện xét duyệt, nữ nhân này nói với y tá trưởng là bạn gái của cậu, cậu đoán cô ta là ai?”

Lực đạo đặt trên bắp chân không tự giác liền tăng thêm, Liêu Thần đã sớm có thể cảm giác được tri giác trên đùi, hiện tại tự nhiên là cảm thấy được người yêu là ghen tị, vì thế lập tức cúi thấp đầu xuống.

“Tôi, tôi không nghĩ tới cô ta thế nhưng muốn làm như vậy...”

Cơ hồ khỏi cần đoán, Liêu Thần có thể khẳng định nữ nhân đột nhiên xuất hiện này tuyệt đối là nữ chính, trong cốt truyện nữ chính vào lúc nguyên chủ ở bệnh viện nửa tháng đã dẫn người trở về, thậm chí bởi vì chuyện chữa bệnh mà mượn rất nhiều nợ bên ngoài, căn bản không có chuyện liên quan về tiền thuốc men mà Âu Dương Phong đưa ra, dựa theo Liêu Thần phỏng đoán, bút tiền này khẳng định là bị nữ chính cầm đi, thậm chí còn có khả năng là lấy đi dưới tình huống nguyên chủ cam tâm tình nguyện, cho nên mới không có chỗ nói về số tiền này.

Trước mặt nam nhân một bộ dáng bị thương cúi đầu, giống như một đứa trẻ làm sai chuyện, làm cho Chu Tử Thanh bất đắc dĩ thở dài một hơi, vươn tay xoa xoa đầu Liêu Thần, lại bị Liêu Thần kéo ở trong tay.

“Tôi không thích cô ta, tôi vẫn coi cô ta là em gái, Tử Thanh, anh là người đầu tiên tôi thích, cũng sẽ là người cuối cùng tôi thích.”

Cầm lấy bàn tay xinh đẹp của Chu Tử Thanh nhẹ nhàng hôn môi, bộ dáng thành kính của Liêu Thần quả thực như là đang cúng bái thần linh, làm cho Chu Tử Thanh vốn chưa xót trong lòng nháy mắt tiêu tán, lại bởi vì bộ dáng như vậy của Liêu Thần mà cảm thấy đau lòng.

Y biết như vậy không đúng, từ sau lần đó được thổ lộ, Chu Tử Thanh căn bản không thể khống chế tim đập của mình, cũng vô pháp khống chế hành vi của mình, rõ ràng biết bác sĩ cùng bệnh nhân tuyệt đối không thể nảy sinh tình yêu, nhưng mà lúc chống lại một người như vậy, lại không thể từ chối.

Lúc người trước mặt cười lộ lên luôn híp mắt, như là con mèo đang phơi nắng; người này sẽ vào lúc nửa đêm bóp chân đau đớn khó nhịn mà trộm gọi điện thoại, trong điện thoại làm nũng với y, muốn nghe thanh âm của y; người này luôn sẽ lôi kéo tay y, một lần một lần miêu tả hình dáng của tay y, sau đó dâng lên thành kính hôn; hiện tại, người này nói, y là người đầu tiên thích, cũng là người cuối cùng...

Đối mặt với vực sâu là một loại cảm giác như thế nào?

Chu Tử Thanh không biết, có thể Liêu Thần trước mắt, giống như là vực sâu của Chu Tử Thanh, làm cho Chu Tử Thanh cam tâm tình nguyện nhảy vào.

“... Ừ.”

Không biết trả lời như thế nào, cũng sẽ không nói lời ngon tiếng ngọt cùng an ủi gì, Chu Tử Thanh bỗng nhiên có chút xúc động, đưa tay từ trong tay Liêu Thần rút ra, tiếp theo nhẹ nhàng nâng mặt Liêu Thần lên, hơi hơi cúi đầu thong thả tiếp cận đôi môi đã miêu tả lâu...

Liêu Thần cũng không biết vì sao, lúc nhìn mặt Chu Tử Thanh chậm rãi gần sát hắn, trái tim ở ngực tựa hồ muốn nhảy ra, điên cuồng nhảy lên, làm hắn thậm chí có chút hô hấp không được, chỉ cảm thấy tay Chu Tử Thanh tựa hồ có chút nóng lên, quan sát lông mi thật dài của Chu Tử Thanh đang run rẩy, Liêu Thần bỗng nhiên bình tĩnh lại, vươn tay nhẹ nhàng cầm cổ tay Chu Tử Thanh, tựa hồ như truyền sức mạnh cho người trước mặt.

Trong không khí lên men một loại ngọt ngào nói không nên lời, sau khi hai đôi môi dán lại, Liêu Thần chỉ cảm thấy trong não như là đột nhiên nổ mạnh, cánh mũi chỉ còn lại có mùi bạc hà trên người Chu Tử Thanh, đôi môi mềm mại của Chu Tử Thanh liền như vậy dán lên môi hắn, cổ tay bị hắn nắm lại hơi hơi run rẩy.

Chu Tử Thanh cũng vô cùng căng thẳng, y chưa từng tiếp xúc thân mật với bất kì ai, ngay cả người nhà cũng không, tay đặt trên mặt Liêu Thần có chút hơi hơi run run, sau khi hôn người mình thích lại luôn cuống không biết bước tiếp theo nên làm thế nào cho phải.

Buông ra tay nắm cổ tay Chu Tử Thanh, Liêu Thần không chút do dự đưa tay đặt sau đầu Chu Tử Thanh, đầu lưỡi ẩm áp cạy mở đôi môi Chu Tử Thanh, giãy tiếp theo liền xâm nhập vào miệng Chu Tử Thanh, bắt đầu khiêu khích cái lưỡi thơm tho của Chu Tử Thanh, mềm nhẹ mút vào môi Chu Tử Thanh...

Loại cảm giác này thật sự là tốt đẹp, thậm chí tìm không ra lời nào để hình dung, tay đặt ở sau đầu Chu Tử Thanh dùng sức, không cho Chu Tử Thanh rời đi, gấn bó qua lại vui sướng, làm cho Liêu Thần kì lòng không được muốn xâm nhập thêm.

Hơi thở hỗn hển, tựa hồ giãy tiếp theo sẽ thiếu dưỡng, tay của Chu Tử Thanh vốn đặt ở trên mặt Liêu Thần đã chống đỡ ở bên giường, cả người đều có chút tê dại, chỉ có thể tùy ý nam nhân trước mắt muốn làm gì thì làm.

“Liêu Thần, a!!!” Cửa phòng bệnh bỗng nhiên bị đẩy ra, người đến là một trong hộ công cao cấp, tên gọi Tiểu Diệp, vừa thấy Liêu Thần cùng Chu Tử Thanh đang hôn môi, lập tức đỏ mặt, rất nhanh lui ra ngoài cửa.

Chu Tử Thanh nhìn như con mèo xù lông, không chút do dự đẩy Liêu Thần đẩy, nghĩ đến Tiểu Diệp thấy được mình cùng bệnh nhân hôn môi, liền có chút khó thở, vốn bởi vì thiếu dưỡng mặt có chút đỏ bừng càng đỏ hơn, lỗ tai hồng nhuận càng làm y thoát nhìn thập phần đáng yêu.

“Ha ha ha!” Liêu Thần cười tùm tùm nhìn bộ dáng như vậy của Chu Tử Thanh, lập tức vươn tay kéo Chu Tử Thanh, lại bị Chu Tử Thanh văng ra.

“Tử Thanh anh yên tâm đi, Tiểu Diệp các cô ấy biết quan hệ của chúng mình, tôi vừa bắt đầu liền nói cho mấy cô ấy rồi.”

Không sai, từ khi bắt đầu lúc Liêu Thần quyết định để Chu Tử Thanh làm bạn giường của mình, hắn ở ngay trước mặt mấy cô bên Tiểu Diệp biểu hiện thích Chu Tử Thanh, Tiểu Diệp là một hủ nữ ẩn hình, Tiểu Hà tuy rằng không phải hủ nữ, nhưng không hề bài xích chuyện Liêu Thần theo đuổi Chu Tử Thanh, nói thật, có thể theo đuổi được Chu Tử Thanh nhanh như vậy, hai người bọn họ cũng có ra chủ ý.

“Cậu! Cậu sao lại có thể nói cho người khác!”

Điều này Chu Tử Thanh càng là hết chỗ nói rồi, y lúc ấy come out với người nhà liền trực tiếp chạy ra ngoài, ở trong bệnh viện làm việc cũng thật cẩn thận che dấu tính hướng của mình, hiện tại Liêu Thần vô cùng đơn giản nói ra loại chuyện này như vậy, thật sự là làm cho Chu Tử Thanh không thể lý giải.

Người như họ, chẳng lẽ không phải như sinh vật trong biển sâu, cố gắng che dấu mình trong bóng đêm mới có thể sống sót sao?

“Được rồi được rồi không cần tức giận, mấy cô ấy không bài xích điều này.” Rốt cục kéo được tay Chu Tử Thanh, Liêu Thần lập tức cười ánh mắt đều chớp lên, lần nào hắn cũng thích sờ tay Chu Tử Thanh nhất.

Quả nhiên, một lát sau, Liêu Thần đã trấn an Chu Tử Thanh, Chu Tử Thanh mặc dù có chút không được tự nhiên, nhưng cũng tiếp nhận chuyện Tiểu Diệp mấy cô biết mình là đồng tính.

“Liêu Thần a, tôi hiện tại có thể vào chưa?”

Máy gọi đặt trên bàn truyền đến thanh âm của Tiểu Diệp.

“Vào đi.” Cầm lấy máy gọi, Liêu Thần trả lời, dựa theo trực giác của hắn, hắn là có chuyện không tốt muốn xảy ra...

Tiểu Điệp lập tức liền từ cửa tiến vào, sau khi tiến vào thấy hai người còn lộ ra nụ cười tôi biết mà, làm cho Chu Tử Thanh càng thêm ngượng ngùng, vốn muốn rời đi trước, nhưng lại bị Liêu Thần kéo tay, bất đắc dĩ chỉ có thể đứng cứng ngắc ở nơi đó.

“Liêu Thần, cậu biết không! Cái người mà cậu gọi là thanh mai tìm đến đây! Hiện tại bị Tiểu Hà ngăn ở bên ngoài đấy! Cậu nói làm sao bây giờ, có cho cô ta vào không?”

Tiểu Điệp cùng Tiểu Hà hai người cũng tiếp xúc với Liêu Thần hơn một tháng, sớm hiểu được Liêu Thần là một người thế nào, cũng biết một ít về chuyện của Liêu Thần, đặc biệt về một người ‘thanh mai trúc mã’ sau khi xảy ra tai nạn xe cô vứt bỏ Liêu Thần ở bệnh viện, Tiểu Điệp cùng Tiểu Hà vô cùng phản cảm loại nữ nhân này, đặc biệt là Liêu Thần còn vì nữ nhân này biến thành hai chân mém tí liệt!!!!

Biết là vậy mà! Liêu Thần nghe được lời Tiểu Điệp, chỉ cảm thấy trán đau. Vì phòng ngừa bệnh viện đem để lộ tin tức của hắn ra, hắn có nói về câu chuyện của ‘hắn’ cho Chu Tử Thanh cùng với hai người Tiểu Điệp tiếp xúc tương đối nhiều, đương nhiên bao gồm chuyện nữ chính ‘vô cùng được hoan nghênh’, cho nên hắn mới có thể im lặng vượt qua hơn một tháng như vậy.

Mất thấy tiếp qua hơn một tháng là có thể đủ phục hồi chức năng, lúc này nữ chính thể nhưng tìm tới cửa?

Liêu Thần cười lạnh, hắn không cảm thấy nữ chính là muốn tới chăm sóc hắn.

Chu Tử Thanh sau khi nghe được câu thanh mai của Tiểu Điệp cũng nhíu mày, cúi đầu nhìn thấy bộ dáng Liêu Thần tối tăm, nhin không được thả mềm thanh âm.

“Cậu nếu không muốn gặp cô ta, tôi liền tìm người đá cô ta ra ngoài.”

Tiểu Điệp một bên nhìn thấy Chu Tử Thanh giữ gìn Liêu Thần như vậy, kích động hai mắt đều phát sáng, lập tức nhìn về phía Liêu Thần, hận không thể để Liêu Thần lập tức gật đầu đuổi nữ nhân kia ra xa thật xa.

Liêu Thần lộ ra nụ cười trấn an với Chu Tử Thanh, hắn cảm thấy, nếu nữ chính đã xuất hiện, như vậy hắn tự nhiên cũng sẽ không có khả năng lùi bước, hắn muốn nhìn, nữ chính lần này tìm hắn, đến tột cùng là muốn làm gì.

“Không cần, Tiểu Điệp, cô cho cô ta vào đi, tôi cũng có chút điều muốn nói với cô ta.”

Chu Tử Thanh nghe nói như thế, tay nhin không được đã muốn từ trong tay Liêu Thần rút ra, lại bị Liêu Thần nắm chặt, hung hăng trừng Liêu Thần một cái, lại bị Liêu Thần kéo đến bên môi, giây tiếp theo liền nhìn thấy Liêu Thần cũng không quản Tiểu Điệp ở một bên, nhẹ nhàng ấn xuống một nụ hôn trên mu bàn tay y.

Tiểu Điệp nhìn thấy hai người hồ động, kích động mắt sáng hồng, cũng lập tức chạy tới cửa, rất có thể chạy trời chết...

8. Quyển 1 - Chương 7

Tiểu Điệp rất nhanh liền dẫn Lý Lan Hinh tiến vào, mà hơn một tháng không gặp, Lý Lan Hinh cũng đã biến thành một bộ dáng khác.

Trong trí nhớ nguyên chủ, Lý Lan Hinh vĩnh viễn đều ăn mặc sạch sẽ thoải mái, xinh đẹp động lòng người, cũng không trang điểm, bộ dáng dào dạt thanh xuân nhưng mà giờ đây, Lý Lan Hinh lại mặc một bộ đồ nghề nghiệp màu trắng, bộ đồ nghề nghiệp này vừa thấy liền biết là bất tiện, rất hoàn mỹ thể hiện dáng người của Lý Lan Hinh ra, làm cho Liêu Thần cơ hồ trong nháy mắt thật là không đặt người trước mắt này cùng một chỗ với nữ chính trong trí nhớ.

Lúc này tóc của Lý Lan Hình được cẩn thận cột ngay ngắn ở sau đầu, trên mặt trang điểm nhạt, lúc đi đường giày cao gót màu trắng phát ra thanh âm làm cho Liêu Thần cảm thấy vô cùng chói tai, bổ sung một chút, Liêu Thần chán ghét nhất, chính là người không biết mang giày cao gót mà cứ cố mang.

Có người nói, cuộc đời của phụ nữ, phải bắt đầu từ khi có được một đôi giày cao gót, những lời này Liêu Thần vô cùng tán thành.

Một đôi giày cao gót hoàn mỹ có thể đủ biểu hiện ra khí chất cùng với bên trong của một người phụ nữ, mà làm sao để mang giày cao gót đi đường mà không để người ta phản cảm, lại trở thành chuyên môn bắt buộc của rất nhiều phụ nữ, rất rõ ràng, Lý Lan Hình không phải vậy.

Trong trí nhớ Lý Lan Hình đều mang giày đế bằng, đối với giày cao gót tự nhiên là không năng lực không chế gì.

“Liêu Thần...”

Lý Lan Hình lại dùng cái tính bốc nhào như con gấu của cô ta tính trực tiếp nhào vào trên người Liêu Thần, nhưng mà Chu Tử Thanh một bên đã sớm nhận mày, khi Lý Lan Hình nhào tới trực tiếp ngăn cản cô, làm cho Lý Lan Hình nhào vào trong lòng Chu Tử Thanh.

Phát hiện mình bốc nhào vào trên người xa lạ, Lý Lan Hình tranh thủ đứng lên, đôi mắt đẹp trừng Chu Tử Thanh, chất vấn.

“Anh là ai, vì sao muốn cản tôi! Vì sao lại ở trong phòng bệnh của Liêu Thần?”

Chất vấn hợp tình hợp lý quả thực làm Liêu Thần muốn cười, mà Tiểu Diệp một bên cũng đã nhận không được, trộm liếc mắt nhìn Lý Lan Hình một cái, lại liếc mắt nhìn Liêu Thần một cái, tựa hồ muốn nói ‘Đầu óc của thanh mai này của anh tựa hồ không quá tốt’.

Chu Tử Thanh mắt lạnh nhìn nữ nhân trước mặt này đã được trang điểm tỉ mỉ, thanh âm lạnh lùng.

“Tôi là bác sĩ chủ trị của Liêu tiên sinh.”

Lời này vừa ra, Lý Lan Hình cười có chút lúng túng, hơn nữa Chu Tử Thanh cũng đã đứng ở một bên, cô vừa vặn thấy được biểu tình cười như không cười của Liêu Thần, trong khoảng thời gian ngắn trong lòng có chút cảm thấy Liêu Thần làm cho cô thật mất mặt.

“Liêu Thần ~” ủy khuất mím miệng, trong mắt Lý Lan Hình xuất hiện sương mù, đáy mắt óng ánh cũng dần dần hiện lên ở hốc mắt, đôi mắt đẹp sang sáng, nước mắt phẳng phát như là sẽ rơi xuống vào giấy tiếp theo.

Nga, nói thêm một chút, Liêu Thần chán ghét nhất, chính là nước mắt nữ nhân, hẳn là con trưởng của Liêu gia, cha và mẹ là đám hời hợt mà kết hợp, lúc hần hai tuổi mẹ bởi vì chuyện con riêng của cha mà xích mích, mà mẹ của đứa con riêng kia, chính là một nữ nhân như Bạch Liên Hoa, lúc khóc lên luôn làm cho nam nhân thương tiếc vài phần, khác với mẹ là người nữ cường, nữ nhân như vậy, giống như là dây hoa quay quanh trên cây to là cha, thật sự là làm cho người ta chán ghét.

“Tôi nghĩ, tôi lần trước đã nói đủ rõ ràng, chúng ta đã chia tay, từ một khắc tôi với cô chia tay kia, cô và tôi cũng đã là người xa lạ.”

Liêu Thần mặt không chút thay đổi, mỗi lần đối mặt với ‘nữ chính’, kỳ thật hẳn luôn có một loại nôn nóng bốc lên trong lòng, cảm thấy một Liêu Thần khác trong thân thể tựa hồ vào giấy tiếp theo liền muốn phá thể mà ra, mà mỗi ngày mỗi đêm đau đớn, càng làm cho Liêu Thần tràn ngập ngăn chặn không được hận ý với nữ nhân này.

Chẳng sợ Liêu Thần từ khi vừa bắt đầu liền ở trong lòng không ngừng nói với bản thân, đây chỉ là một trò chơi, nhưng mà mỗi đêm khuya tỉnh mộng, lúc hai chân đau đớn khó nhịn, hẳn cũng sẽ e ngại, e ngại hai chân này của mình giống như là lời trong cốt truyện bị tê liệt.

Người mất đi một đôi chân, còn có thể xưng là người sao?

Lý Lan Hình nghe được Liêu Thần ‘nhấn tâm’ nói, nước mắt trong mắt lập tức liền rơi xuống, càng ủy khuất, muốn cách Liêu Thần gần một chút, lại bị Chu Tử Thanh cùng Tiểu Điệp ngăn lại, chỉ có thể đứng cách giường bệnh 1m khấn cầu nhìn Liêu Thần.

“Liêu Thần, anh gạt em đúng hay không? Ngày đó nhất định là anh quá tức giận, mới có thể nói chia tay với em đúng hay không? Em biết là em không tốt, nhưng mà em là thật lòng thích anh a, dù cho anh biến thành bộ dáng gì, em đều thích anh, em tuyệt đối không chia tay với anh, Liêu Thần, anh nhất định sẽ không nhấn tâm với em như vậy đúng hay không?”

Nếu là lúc trước, vô luận là Liêu Thần hay là người trong phòng bệnh, chỉ sợ đều tin tưởng loại lý do thoái thác này của Lý Lan Hình, nhưng thông qua Liêu Thần mấy ngày nay ‘nhớ lại’, thật sự là không có ấn tượng gì tốt với Lý Lan Hình.

“Tôi biến thành cái bộ dáng gì cô đều sẽ thích tôi?” Liêu Thần nghe lời nói như thế chỉ cảm thấy buồn cười, nhưng nghĩ đến dải ngọc ban đầu của nguyên chủ, biểu tình nhịn không được liền trở nên dữ tợn.

“Lý Lan Hình, cô sở tâm can của cô, lúc cô nói lời này có đúng là lương tâm của cô hay không? Mới trước đây tôi cùng người cô nhi viện đánh nhau vì đoạt cho cô một miếng ăn, sau khi trưởng thành tôi vì mua quần áo cho cô mà không ngừng làm công kiếm tiền ở bên ngoài, học phí lên đại học đều là tôi đưa cho cô, cô thật lòng thích tôi? Thích tôi cô sẽ vào lúc tôi vừa làm xong giải phẫu liền ngay ở phòng bệnh của tôi mất đi mảy lại với nam nhân khác? Thích tôi cô trộm hỏi bệnh viện muốn phí chữa bệnh của tôi? Thích tôi cô bây giờ lại đi làm ở công ty của người đung tôi? Hay là nói cô vì muốn gặp tôi còn chuyên làm dáng một chút mới đến gặp tôi?”

Liêu Thần giống như một bệnh nhân thất thường, không chút áp lực thấp thỏm lo âu hơn một tháng của mình, dữ tợn rít gào.

“Lý Lan Hình, tôi vì cô bị xe đụng, đó là đáng kiếp! Cô thích, nhưng tôi thì không!!!!”

Kéo xuống tầng ngục trang bình tĩnh, Liêu Thần cũng chỉ là một người bình thường mà thôi, dù cho hắn có được nội tâm mạnh mẽ hơn người khác, nhưng vẫn chỉ là người thường như trước.

Năm đó bị bác trai của mình hãm hại, hắn phát hiện mình thích nam nhân hơn nữ nhân, sau đó lại dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng sáng lập tập đoàn Liêu thị, đây từng đều là trí nhớ vô cùng trân quý của Liêu Thần, nhưng mà con người mạnh mẽ như thế nào đi nữa, khi đối mặt với hai chân có thể sẽ tê liệt, lại rất dễ dàng đánh mất lý trí như trước.

Chẳng sợ Chu Tử Thanh nói qua hai chân hắn chỉ cần phục hồi chức năng cho tốt liền nhất định không thành vấn đề, nhưng thông qua cốt truyện, nguyên chủ tàn phế vẫn như trước là một cây đao trôi nổi trên đỉnh đầu, làm cho Liêu Thần cảm thấy tâm sinh kinh hoàng.

Cũng vì như thế, hắn mới có thể có ‘cảm tình khác’ với Chu Tử Thanh, ‘thích’ Chu Tử Thanh, mỗi ngày chờ mong gặp Chu Tử Thanh, cũng chỉ là muốn từ trên người này hấp thu sức mạnh làm hắn an tâm mà thôi, bản thân như vậy, làm cho Liêu Thần cũng cảm thấy yếu đuối không chịu nổi.

Thói hư tật xấu của con người chính là như thế, lúc chết chìm luôn muốn bắt được một thứ gì để cứu, cuối cùng lại chỉ có thể chìm sâu vào bùn hơn mà thôi.

Liêu Thần sao lại không biết mỗi ngày hắn bị đau tỉnh có khi đều là ba bốn giờ? Hắn vẫn như trước gọi điện cho Chu Tử Thanh, không phải nhớ, cũng không phải thích, chẳng qua là muốn vào lúc đau đớn bất lực có người ở bên tai cổ vũ hắn mà thôi, cho hắn biết, hắn sẽ không đi lên cuộc đời của nguyên chủ.

Hắn, Liêu Thần, tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ cho người biến mình thành một người hai chân tê liệt.

Liêu Thần đột nhiên bùng nổ, bọn Chu Tử Thanh cũng không nghĩ tới, trong mắt mấy cô Tiểu Điệp, Chu Tử Thanh cơ hồ là phối hợp với bệnh nhân, từ vừa bắt đầu liền biểu hiện thái độ tiếp nhận với uống thuốc hoặc là phục hồi chức năng, không giống như là bệnh nhân khác biểu hiện ra bệnh tâm thần như vậy, bình tĩnh căn bản không giống như là người bình thường, nhưng mà hiện tại, dứt bỏ rồi tầng ngục trang bình tĩnh này đi, các cô giống như đột nhiên thấy được nỗi đau khổ của Liêu Thần.

Tay Chu Tử Thanh đặt bên người hơi hơi nắm chặt, hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm nam nhân có chút điên cuồng trước mắt, cơ hồ có chút không tin Liêu Thần trước mắt này là Liêu Thần lúc nãy cười tủm tỉm nói chuyện với y, không biết làm sao lại cảm thấy trong lòng đau xót.

Nước mắt không ngừng rơi xuống, Lý Lan Hình vừa lắc đầu vừa lui về phía sau, cũng tựa hồ bị Liêu Thần điên cuồng dọa, mở miệng tựa hồ muốn nói cái gì, lại bị ánh mắt như sói hoang của Liêu Thần dọa.

Không khí trong phòng bệnh nháy mắt động lại, Liêu Thần phát tiết áp lực mấy ngày nay, trong lòng thật ra dễ chịu rất nhiều, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Chu Tử Thanh, chớp chớp mắt với Chu Tử Thanh, nheo lại mắt, giống như người điên cuồng vừa rồi căn bản không phải hắn.

“Vị Lý tiểu thư này, bệnh nhân hiện tại phải uống thuốc, cần im lặng, mời cô rời khỏi phòng.” Tiểu Hà vĩnh viễn không khách khí như vậy, sau khi rót nước xong liền trực tiếp đi tới trước mặt Lý Lan Hình, ra lệnh đuổi người.

Tiểu Diệp cũng ở một bên hỗ trợ, sau khi chuẩn bị tốt thuốc giảm đau, thử độ ấm nước một chút, để Liêu Thần uống thuốc xong, vào giờ này, đau đớn trên đùi rất dễ dàng tái phát.

Lý Lan Hình bị ra lệnh đuổi khách vẫn không rời đi, đáng thương nhìn Liêu Thần đang uống thuốc, cắn cắn môi, vẫn nói.

“Liêu Thần, anh phải tin tưởng em, em là thật thích anh, em mấy ngày nay thật sự không phải cố ý không tới tìm anh, anh biết không? Em tìm được người nhà của mình, cha mẹ ruột của em tới tìm em, Liêu Thần, anh không mừng thay cho em sao?”

Sau khi uống thuốc Liêu Thần tỏ vẻ, hắn thật là không nghĩ tới nữ chính da mặt dày như thế, thế nhưng còn có thể lưu lại nói chuyện, liếc mắt nhìn Lý Lan Hình một cái, Liêu Thần không nói lời nào.

“Em không nghĩ tới cha mẹ ruột của em thế nhưng lại tới tìm em, bọn họ tốt với em lắm, Liêu Thần, em nói cho họ chuyện của anh, họ cũng vô cùng muốn gặp anh, anh nhất định sẽ thích họ phải không? Em thích anh, cha mẹ ruột của em cũng thích anh, sau này cha mẹ của em chính là cha mẹ của anh được không? Để em tới chăm sóc anh được không?”

Liêu Thần trầm mặc làm cho Lý Lan Hình tìm được cơ hội nói chuyện, lập tức tiếp tục nói, trên mặt tràn đầy kích động, tạo thành đối lập rõ ràng với khuôn mặt lạnh như băng của Liêu Thần.

“Ha ha, cho nên? Lý Lan Hình, tôi không muốn nghe cô nói nhiều như vậy, cô cứ trực tiếp nói cho tôi cô tìm tôi muốn làm gì là được.”

Cái gì mà cha mẹ ruột linh tinh, Liêu Thần lúc này càng cười lạnh, trong cốt truyện gốc không xuất hiện một đôi ‘cha mẹ ruột’ này, cho nên hoặc là Liêu Thần luôn bị giấu diếm, hoặc là tình tiết không quan trọng này bị xem nhẹ.

Ba người khác trong phòng bệnh đều nhìn về phía Lý Lan Hình, Lý Lan Hình bị Liêu Thần ghen một chút, mặc dù có chút lúng túng, nhưng vẫn không muốn rời khỏi, trong thanh âm mang theo một chút khẩn cầu.

“Liêu Thần, anh giúp cha mẹ em được không? Cha mẹ em buôn bán lỗ một ít tiền, cũng chỉ hơn một trăm vạn, anh giúp họ đi được không?”

9. Quyển 1 - Chương 8

Hùng hồn như thế, Liêu Thần giờ khắc này, xem như hiểu được trong cốt truyện vì sao nguyên chủ có được một số tiền thuốc men lớn như thế nhưng cũng bị nữ chính mang về phòng cho thuê chăm sóc, xem ra số tiền chữa bệnh ở bệnh viện nhất định đã bị nữ chính cầm đi, huống chi ngay lúc đó nguyên chủ đúng là vô cùng thống khổ, cũng không có nhận lấy hai trăm vạn kia, cho nên hơn một trăm vạn này, khẳng định là bị nữ chính lấy ra cho ‘cha mẹ ruột’ của cô ta.

Trong cốt truyện gốc, Liêu Thần hân là nửa tháng sau tai nạn xe cộ mới bị nữ chính đón về phòng cho thuê, hai người không nhận được bồi thường gì của Âu Minh Phong, hai trăm vạn bị Liêu Thần cự tuyệt, phí chữa bệnh Liêu Thần chỉ sợ là vừa bắt đầu liền không biết, nữ chính vẫn chăm sóc nguyên chủ mới có thể không chút che dấu lấy tiền ra đưa như thế...

“Chỉ hơn một trăm vạn?” Liêu Thần lúc này cũng không biết là nên cảm thấy buồn cười hay là nên thay nguyên chủ trong lòng nguội lạnh, từ cô nhi viện vẫn làm bạn, quan tâm hai mươi năm, thế nhưng còn kém hơn ‘cha mẹ ruột’ đột nhiên xuất hiện? Bởi vì cha mẹ ruột xuất hiện, Lý Lan Hinh nhất định là lấy số tiền chữa bệnh kia đưa cho cha mẹ ruột, cuối cùng làm Liêu Thần hai chân tê liệt, Liêu Thần cảm thấy nguyên chủ quả nhiên là một tên ngốc, một nữ nhân ích kỷ như vậy, hân thế nhưng không nhìn thấu.

Tiểu Diệp cùng Tiểu Hà một bên cũng phần nộ nhìn về phía Lý Lan Hinh, về nữ nhân Lý Lan Hinh này, hai người đã có một ít ấn tượng, hiện tại Lý Hinh Lan làm một người có thân phận ‘cô nhi’, thế nhưng tùy tiện liền muốn hơn một trăm vạn hồi tiền bạn trai vì cô ta mà gặp tai nạn xe cộ nằm trên giường bệnh? Ai cho cô ta dũng khí?

Có cùng cảm giác cũng có Chu Tử Thanh, hơn một trăm vạn, đúng là trong mắt y không tính bao nhiêu, có thể từ sau khi rời nhà, Chu Tử Thanh cũng hiểu được một trăm vạn coi như là số tiền ‘rất lớn’, ít nhất đối với Lý Lan Hinh cùng Liêu Thần mà nói, một trăm vạn, chính là số tiền lớn.

Lý Lan Hinh bị người dùng ánh mắt phần nộ nhìn chăm chú, như trước đem ánh mắt chờ mong nhìn về phía Liêu Thần, sau khi phát hiện trong mắt Liêu Thần đã sớm không có ôn nhu lúc trước, chỉ để lại sự lạnh lùng, vẫn không muốn bỏ cuộc, cô biết Liêu Thần trong tay có tấm chi phiếu hai trăm vạn, chỉ cần có tấm chi phiếu kia, cô có thể đủ làm cho buôn bán của cha mẹ có khá hơn, nghĩ đến đây, Lý Lan Hinh tuyệt đối không cho phép mình lùi bước.

“Liêu Thần, lúc trước Âu tổng không phải cho anh một tấm chi phiếu sao? Hơn nữa phí chữa bệnh mà Âu tổng để lại ở bệnh viện cũng có một trăm năm mươi vạn, anh coi như giúp em được không? Ba mẹ của em cũng là ba mẹ của anh, sau này bọn họ nhất định sẽ đối đãi anh như đối đãi con trai ruột thịt. Chờ buôn bán của ba mẹ em khá hơn, chúng ta liền kết hôn được không? Anh mấy ngày nay một mình ở trong bệnh viện nhất định là rất cô đơn đi? Chúng ta có thể xuất viện, sau đó thuê một căn phòng tốt một chút, em có thể cùng ba mẹ chăm sóc anh mỗi ngày, ở cùng với anh, được không?”

Nghĩ đến lúc ba mẹ tìm được cô kích động khóc, Lý Lan Hinh liền cảm thấy vô cùng hạnh phúc, tuy rằng ba mẹ bởi vì chuyện buôn bán thiếu nợ hơn một trăm vạn, nhưng mà cô nhất định có thể trả lại, tuy rằng cô không có tiền, nhưng mà trong tay Liêu Thần có hai trăm vạn! Chỉ cần thuyết phục Liêu Thần đưa chi phiếu cho mình, vậy việc buôn bán của ba mẹ nhất định sẽ tốt lên! Còn có đệ đệ! Cô còn có một đệ đệ ruột đáng yêu như vậy! Cô tuyệt đối không thể để cho đệ đệ trải qua cuộc sống ăn không đủ no mặc không đủ ấm như cô!

Cũng không trách Lý Lan Hinh, cuộc sống một tháng này cơ hồ muốn thay đổi nhân sinh của cô! Có được một công việc làm tất cả nữ nhân hâm mộ, trở thành trợ lý tư nhân của Âu tổng, còn gặp cha mẹ ruột, thậm chí còn có một đệ đệ huyết mạch tương liên, trong nhà tuy rằng thiếu nợ hơn một trăm vạn, thế nhưng vẫn ở khu nhà cao cấp như trước, ra ngoài cũng có xe riêng, này cơ hồ là cuộc sống ‘xã hội thượng lưu’ mà Lý Lan Hinh nghĩ cũng không dám nghĩ, trong nháy mắt gần như có được tất cả, cô liền nói cho bản thân, tuyệt đối không thể buông ra tất cả, tuyệt đối không trở lại cái cô nhi viện dơ bẩn kia!

Ánh mắt chờ mong cùng hạnh phúc của nữ nhân dừng ở trên người Liêu Thần, Liêu Thần cứ như vậy nhìn chăm chăm vào nữ nhân xinh đẹp trước mắt này, đáy lòng đột nhiên có một loại không cam lòng, làm tâm hân không ngừng bắt đầu co rút đau đớn, tràn thối ra mồ hôi.

Hắn biết, đây là đau đớn trong lòng nguyên chủ, nguyên chủ yêu nữ nhân đối trá trước mặt này như vậy, thậm chí nguyện ý vì nữ nhân này trả giá tất cả, Liêu Thần nghĩ, nếu nguyên chủ hiện tại ở trong này, chỉ sợ cũng sẽ bị hình ảnh tốt đẹp mà nữ nhân miêu tả đã động, sau đó cùng nữ nhân này rời khỏi bệnh viện đi?

Trên thế giới này, kỳ thật có thể lừa gạt lòng người nhất, chính là yêu.

Yêu là mù quáng, si mê, thậm chí là vẻ bề ngoài bị che mắt, khi yêu một người, trong mắt chỉ còn lại có người này là được.

Liêu Thần trong nháy mắt cảm nhận được thống khổ, nhưng tình yêu mù quáng mà lại si mê này lại chuyển biến ra hận ý, cái loại phần nộ bị lửa gạt này, vừa xem liền chiếm cứ lòng Liêu Thần.

“Lý Lan Hình, tôi nói lại lần cuối, chúng ta đã chia tay, từ nay về sau không có quan hệ gì cả, không cần làm bộ nghe không hiểu.”

Lạnh lùng nói ra những lời này, nhìn ánh mắt chờ mong của Lý Lan Hình biến thành ủy khuất, Liêu Thần tiếp tục mở miệng.

“Tôi không quan tâm cô vì lý do gì mà tới tìm tôi, nhưng mà chi phí là Âu tiên sinh cho tôi, là vì bồi thường chuyện tai nạn xe cộ, phí chữa bệnh cũng là để trị chân cho tôi, không có quan hệ gì với cô.”

Lý Lan Hình không nghĩ tới Liêu Thần máu lạnh như vậy, thế nhưng nói cô không có quan hệ gì với số tiền đó, rõ ràng, rõ ràng hẳn yêu cô như vậy, thậm chí nguyện ý lúc tai nạn xe cộ động thân ra bảo hộ nàng, vì sao không nên tham số tiền này chứ? Vì sao không giống như trước kia sau khi cô mở miệng liền tự tay đưa lên chứ? Chẳng lẽ, Liêu Thần thay lòng đổi dạ?

Cơ hồ nghĩ đến khả năng này, Lý Lan Hình liền lập tức nhìn hai nữ nhân khác trong phòng.

Tiểu Diệp cùng Tiểu Hà hai người có thể lên làm hộ công cao cấp, ngoại trừ bồi dưỡng nghề nghiệp vững chắc, có thể lên làm hộ công cao cấp ở phòng bệnh xa hoa, diện mạo tự nhiên là đứng đầu tốt nhất. Tiểu Diệp tính cách hoạt bát, diện mạo đáng yêu vừa ý người, nhất là đôi mắt sáng ngời như ánh sao, lúc nhìn người luôn làm cho tâm tình của người khác sung sướng, mà Tiểu Hà tuy rằng thoạt nhìn có chút khí chất mỹ nhân lạnh lùng, nhưng lại vô cùng ôn nhu, hai loại đặc điểm khác nhau này kết hợp hoàn mỹ trên người cô, làm người ta rất dễ dàng tin nhiệm một nữ nhân như vậy.

Giác quan thứ sáu của nữ nhân vĩnh viễn là thứ quý dị nhất trên thế giới này, rõ ràng Lý Lan Hình chỉ là liếc nhìn hai người, Tiểu Diệp cùng Tiểu Hà nháy mắt đã nhìn hiểu suy nghĩ của Lý Lan Hình, tuy rằng biết Liêu Thần thích bác sĩ Chu, nhưng bị một nữ nhân mặt dày như vậy hoài nghi, thật sự là làm người ta cảm thấy khó tránh khỏi có chút ghê tởm trong lòng.

“Nhìn cái gì, chưa thấy qua hộ công cao cấp sao!” Tiểu Diệp là người tính cách hoạt bát, tự nhiên chịu không được loại đoán đồ này, hung tợn trừng Lý Lan Hình, kết quả bị Tiểu Hà giữ chặt.

Lý Lan Hình liền có chỗ trống phát huy, bị sắc như thế, nước mắt xoa xoa liền chảy xuống, tuy rằng nước mắt rơi xuống rất nhanh, nhưng vẫn như trước làm người ta có một loại cảm giác lê hoa đái vũ, trang điểm ngay cả lem cũng không lem.

“Liêu Thần... Anh có phải không thích em hay không... Anh có phải thay lòng đổi dạ hay không...”

Vừa khóc vừa nói, giống như là lên án kẻ bạc tình, Lý Lan Hình lại hoàn toàn không nhìn lời ‘chia tay’ của Liêu Thần.

Lần này, Lý Lan Hình thật sự giẫm đúng chỗ ghê tởm của Liêu Thần, thấy Lý Lan Hình lê hoa đái vũ, Liêu Thần cau mày, trong mắt hiện lên một chút chán ghét.

“Lý Lan Hình, chúng ta hiện tại đã là người xa lạ, tôi với cô cũng không có quan hệ gì, cô không cần khóc ở trước mặt tôi, tôi biết cô muốn cái gì, cô không phải muốn hỏi tiền tôi sao? Tôi hôm nay liền nói rõ cho cô, tôi tuyệt đối sẽ không cho cô một cắc. Trước kia tiêu tiền giúp cô lên đại học, tiêu tiền cho cô ăn mặc tốt là mất tôi bị mù, hai chân này của tôi hiện tại còn đang không thể động ở trên giường, cô nói đây là vì ai?”

Vừa dứt lời, sắc mặt Lý Lan Hình liền có chút tái nhợt, cho tới nay, cô không muốn đối mặt nhất, chính là chân Liêu Thần có khả năng tàn phế. Liêu Thần rất tốt với cô, từ nhỏ cũng rất quan tâm cô, cô vẫn coi Liêu Thần là ca ca tốt, cho nên Liêu Thần vì cứu cô bị hỏng thành như vậy, trong lòng cô là áy náy, cho nên mới nói muốn kết hôn với Liêu Thần, đây đã là bồi thường lớn nhất của cô, chẳng lẽ cô còn không bằng số tiền này sao? Vì sao Liêu Thần giống như là thay đổi thành một người khác chứ...

“Nói thật, tôi không hề muốn gặp lại cô, cũng không biết là ai làm cô tin tưởng rằng cô cảm thấy tôi có thể đưa tiền cứu mạng tôi cho cô, nhưng mà tôi đã sớm không phải là tôi của ngày xưa, phí chữa bệnh của bệnh

viện vừa vụn là tiền trị chân của tôi, chi phiếu hai trăm vạn kia là Âu tiên sinh cho tôi để bồi thường tai nạn xe cộ, cô nếu nói muốn, kỳ thật cũng không phải là không thể...”

Liêu Thần nhìn sắc mặt Lý Lan Hình biến trắng, vừa nói vừa nhìn về phía chân hiện tại đã khôi phục tri giác, đột nhiên nghĩ tới cái gì, ngẩng đầu cười như không cười nhìn Lý Lan Hình, đột nhiên nói ra lời này.

Vừa nghe, mặt trắng của Lý Lan Hình nháy mắt khôi phục hồng nhuận, ánh mắt Tiểu Điệp Tiểu Hà cùng với Chu Tử Thanh nhìn về phía Liêu Thần hiện ra phần nộ, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, tay Chu Tử Thanh đặt ở bên người đã sớm nắm chặt, lúc này hận không thể đi lên đánh Liêu Thần một trận.

“Liêu Thần, em biết là anh tốt với em nhất, anh nói, chỉ cần anh nói, em cái gì cũng nguyện ý làm cho anh!”

Vì ba mẹ, vì đệ đệ, cô đã quyết định phải gả cho Liêu Thần biến thành người phé, hiện tại vô luận Liêu Thần đưa ra ý kiến gì, cũng đều ở trong kế hoạch của cô, Lý Lan Hình nhớ đến nụ cười hiền lành trên mặt ba mẹ, liền nhịn không được lộ ra tươi cười.

Đây, Liêu Thần có thể xác định, nữ nhân trước mắt này chẳng những dối trá, hơn nữa còn ích kỷ, cái gọi là khóc cùng ủy khuất, cũng chỉ là vì muốn đòi tiền mà thôi, nhưng mà rất rõ ràng, Liêu Thần làm một gay, thật sự rất không yêu thích loại nữ nhân này.

“Nga? Cô cái gì cũng nguyện ý làm?” Nhướn mi nhìn Lý Lan Hình, ánh mắt Liêu Thần như có như không dừng trên đôi mắt Lý Lan Hình.

Lý Lan Hình đã bị niềm vui to lớn này mê muội đầu óc, căn bản không có chú ý tới ánh mắt Liêu Thần, lập tức hưng phấn gật gật đầu, cảm thấy hai trăm vạn quả thực là sẽ lập tức tới tay! Biệt thự xa hoa, xe riêng làm người ta hâm mộ, cha mẹ hiền lành, đệ đệ đáng yêu, còn có một công ty, Lý Lan Hình tựa hồ đã cảm thấy cuộc sống thiên kim danh môn đang vẫy tay với cô, còn có khuôn mặt tuấn mỹ như Apollo của Âu tổng, cũng làm Lý Lan Hình vô cùng tâm động.

“Nguyện ý, vì anh em cái gì cũng nguyện ý!!!”

Không chút do dự, Liêu Thần cảm thấy có thể đem những lời này đổi thành vì tiền cái gì cũng nguyện ý, nhưng mà vẫn ác thú vị mở miệng.

“Thật không? Vậy là tốt rồi, kỳ thật cũng không phải chuyện làm cô khó xử gì, hai trăm vạn này cho cô cũng không phải là không thể...” Cố ý gợi lên suy nghĩ của Lý Lan Hình, ba người một bên cũng sốt ruột muốn nổi lửa, Liêu Thần mới thông thả nói.

“Cô chỉ cần chém đứt hai chân cô, tôi liền cho cô hai trăm vạn, thế nào?”

10. Quyển 1 - Chương 9

Lời nói vắn vắn phong khinh làm cho mặt Lý Lan Hình vốn kích động nháy mắt biến thành tái nhợt, ánh mắt nhìn về phía Liêu Thần càng tràn ngập khó tin, đối mặt với ánh mắt lạnh băng của Liêu Thần, nhịn không được lắc đầu, nước mắt lại nén ở hốc mắt.

“Không phải... Anh không phải là Liêu Thần của tôi... Liêu Thần tuyệt đối sẽ không nói chuyện với tôi như vậy... Anh ấy yêu tôi như thế...”

Giống như là đang thôi miên bản thân, Lý Lan Hình cố chấp nhìn Liêu Thần trước mắt, tựa hồ là muốn xác định cái gì, mà một bên Tiểu Điệp cùng Tiểu Hà đều lộ ra biểu tình may mắn, các cô biết Liêu Thần tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tha nữ nhân này.

Ánh mắt Chu Tử Thanh cũng dừng ở trên người Liêu Thần, Liêu Thần cố gắng nghỉ ngơi, Liêu Thần lạnh lùng điên cuồng này, nam nhân lúc trước cười lên như mèo tựa hồ chỉ là người này giả dạng, làm Chu Tử Thanh vừa nhìn liền không rõ đến tột cùng cái nào mới là bộ mặt thật của Liêu Thần.

Trong phòng bệnh chỉ có tiếng khóc cùng tiếng ai oán của Lý Lan Hinh không ngừng nỉ non suy nghĩ muốn lừa gạt bản thân, Liêu Thần lạnh lùng nhìn, như là đang nhìn một thằng hề.

Không còn ôn nhu lúc trước, Lý Lan Hinh càng khóc càng ủy khuất, trước kia chỉ cần là cô khóc, Liêu Thần nhất định sẽ ôn nhu hống nàng, mua đồ cô muốn ăn, mua thứ cô muốn nhất, nhưng hiện tại lại bắt đầu dùng ánh mắt châm chọc như người xa lạ để nhìn mình, làm cho Lý Lan Hinh trong lòng càng khó chịu.

“Liêu Thần, anh hối hận phải không? Anh có phải hối hận lúc gặp tai nạn xe cộ cứu em hay không? Anh có phải hối hận rồi hay không? Nếu không phải anh vì cứu em, chân cũng sẽ không bị thương, anh sẽ không như thế với em đúng không? Anh... Có phải không còn yêu em nữa đúng không?”

Giờ khắc này, mới là biểu lộ chân tình của Lý Lan Hinh, Lý Lan Hinh khóc đến mắt đỏ bừng, mặt đầy ủy khuất cũng biến thành đau khổ. Cô thích Liêu Thần, từ nhỏ lúc ở cô nhi viện liền thích Liêu Thần chỉ quan tâm duy nhất cô, sau đó tiểu học trung học cơ sở vẫn được Liêu Thần bảo vệ, rồi vì chuyện cô lên đại học, Liêu Thần thậm chí liên tục mấy tháng đều điên cuồng làm công, một ngày hai mươi bốn giờ chỉ có thể nghỉ ngơi ba bốn cái giờ, những chuyện đó... Cô đều biết, cũng đều nhớ rõ, cho nên cô mới đồng ý làm bạn gái của Liêu Thần, chẳng lẽ, chẳng lẽ đây còn chưa đủ sao?

Cô cùng Liêu Thần đều là cô nhi, chờ mong nhất chính là muốn có một gia đình đầy đủ, cô tuy rằng thích Liêu Thần, lại không muốn cuộc sống trôi nổi không ngừng như bụi bặm, hiện tại tìm được cha mẹ ruột, cô nhất định có thể trải qua một cuộc sống rất tốt, vì sao, vì sao Liêu Thần lại không nhìn thấy hạnh phúc của cô chứ?

Liêu Thần không nói gì, hẳn lúc này đã không muốn nói gì nữa, đối với da mặt dày của nữ chính, hẳn lại có suy nghĩ, nhìn về phía Tiểu Diệp cùng Tiểu Hà đứng một bên, phát hiện trên mặt hai người không chút che dấu khinh bỉ với Lý Hinh Lan, như trước không nói gì.

“Liêu Thần, em biết là em không tốt, vì em nên anh mới có thể biến thành cái dạng này, nhưng em sẽ chăm sóc anh a, em sẽ ở bên cạnh anh, chăm sóc anh cả đời, anh không có hai chân, em coi như là hai chân của anh, hơn nữa ba mẹ của em rất hiền lành, họ sẽ cùng theo em chăm sóc anh, chúng ta sẽ có được một ngôi nhà hạnh phúc, chẳng lẽ anh không muốn sao? Anh trước kia đã nói với em, anh muốn làm em hạnh phúc, em hiện tại đã tìm được hạnh phúc mà mình muốn, Liêu Thần anh giúp ba mẹ em đi được không? Anh trước kia nói qua, muốn em trở thành nữ nhân hạnh phúc nhất trên thế giới...”

Liêu Thần không chút động lòng làm cho Lý Lan Hinh tâm sinh oán hận, lại bởi vì chuyện cha mẹ mà không thể không khẩn cầu, thậm chí còn trước Liêu Thần nói qua nói lại làm cho Liêu Thần mềm lòng, Lý Lan Hinh trực tiếp không nhìn lời nói muốn hai trăm vạn mua hai chân cô của Liêu Thần.

Chu Tử Thanh đứng ở một bên không nói gì, sau đó đột nhiên hiểu được Liêu Thần khổ sở, từ lần đầu tiên nhìn thấy Liêu Thần, cùng với chuyện lúc trước xảy ra trong phòng bệnh, còn có qua lại với Liêu Thần, cùng với cách làm hiện tại của Lý Lan Hinh, Chu Tử Thanh đột nhiên cảm thấy có chút đau lòng.

Liêu Thần hiện tại cũng chỉ hai mươi ba tuổi, hẳn nhỏ hơn mình hai tuổi, lại gặp phải loại đả ngộ đau khổ này cùng với đối đãi tàn nhẫn như vậy, không điên cuồng, cũng không sai đi? Nếu mà đối thành mình, chỉ sợ cũng đã sớm muốn điên mất rồi.

Tuy rằng uống thuốc giảm đau, nhưng cũng không biết có phải là ảo giác hay không, Liêu Thần luôn cảm thấy đau đớn trên đùi không chút giảm bớt, thậm chí còn gia tăng rất nhanh, làm hắn trong nháy mắt hận không thể chặt đứt hai cái chân này.

Chu Tử Thanh phát hiện cơ thể Liêu Thần có chút run run, lần này trực tiếp đứng ở trước mặt Lý Lan Hinh, không chút nào cho Lý Lan Hinh mặt mũi nói.

“Lý tiểu thư, bệnh nhân hiện tại cần nghỉ ngơi, mời cô bây giờ rời khỏi phòng bệnh.” Nói xong hướng liếc nhìn Tiểu Diệp cùng Tiểu Hà ở một bên, hai người rất nhanh trước khi Lý Lan Hinh còn chưa phản ứng lại liền kéo Lý Lan Hinh ra ngoài phòng bệnh.

“Mấy người muốn làm gì! Liêu Thần! Liêu Thần! Anh để cho mấy ả này đối xử với em như vậy!”

Bị kéo thanh âm Lý Lan Hinh trở nên sắc bén vô cùng, nhưng động tác của Tiểu Diệp cùng Tiểu Hà nhanh hơn, trực tiếp kéo Lý Lan Hinh ra ngoài cửa, phòng bệnh cao cấp nơi này đều là cách âm, chỉ cần đóng cửa

lại, cũng nghe không được thanh âm gì.

Trong phòng khôi phục bình tĩnh, Chu Tử Thanh đứng trước giường bệnh, nhìn nam nhân này cố nén đau đớn, cầm lấy khăn mặt một bên lau sạch mồ hôi trên trán Liêu Thần trước, sau đó liền bị Liêu Thần kéo tay lại.

“Ta hận nàng.”

Liêu Thần cúi đầu, giống như là nói cho bản thân mình nghe, trong thanh âm là hận ý không chút che giấu.

Chu Tử Thanh cũng không biết nên nói tiếp cái gì, chỉ là một bàn tay khác đặt khăn lên bàn, rồi mới ôm lấy nam nhân cúi đầu ngồi trên giường, để cho nam nhân vùi đầu ở bên hông mình, nhẹ nhàng xoa mái tóc mềm mại của Liêu Thần.

Kỳ thật Chu Tử Thanh có một chút khiết phích (yêu sạch sẽ) rất nhỏ, Liêu Thần làm bệnh nhân, trên người chẳng sợ thường xuyên tắm rửa, cũng có vi khuẩn, nhưng mà hiện tại, Chu Tử Thanh lại thông thả vuốt tóc Liêu Thần, an ủi nam nhân trong lòng.

Buông lỏng kéo tay Chu Tử Thanh ra, hai tay Liêu Thần vờn quanh eo Chu Tử Thanh, hung hăng chôn mình trên người Chu Tử Thanh, tùy ý để hương vị bạc hà kia tràn ngập trong mũi mình, làm hẩn dần dần bình tĩnh lại.

Chẳng sợ không muốn thừa nhận, hẩn cũng không thể ngừng sợ hãi trong lòng, một khắc vừa mới kia, hẩn hơi kém liền không chế không được khối thân thể này, nếu không phải hai chân kịch liệt đau đớn đang nhắc nhở hẩn, hẩn chỉ sợ là đã sớm đáp ứng Lý Lan Hình giao tiền ra... Liêu Thần không rõ đây là chấp nhất của nguyên chủ, hay là quán tính của cốt truyện, nhưng Liêu Thần tuyệt đối sẽ không thể dễ dàng tha thứ bản thân làm ra chuyện như vậy...

“Đừng để Lý Lan Hình đến phòng bệnh này nữa.”

Khu phòng bệnh cao cấp kỳ thật là có quy tắc thuộc về nó, chỉ có người bệnh nhân tán thành mới có thể đến phòng bệnh cao cấp thăm bệnh, Liêu Thần ở lại phòng bệnh này tuy rằng không phải là cấp cao nhất, nhưng mà cũng ở trong phạm vi này, Chu Tử Thanh nghe được lời Liêu Thần rồi cúi đầu nhìn chăm chú vào đỉnh đầu Liêu Thần.

“Được.”

“Tôi rất cuộc không muốn nhìn thấy nữ nhân kia nữa.”

Giống như mất đi sức sống, thanh âm Liêu Thần có chút mềm mại kỳ cục, nghe liền giống như đang làm nũng, Chu Tử Thanh không chút vội vuốt tóc Liêu Thần, cảm giác người trong lòng dần dần bình tĩnh trở lại.

“Liêu Thần, cậu muốn nghe một câu chuyện hay không?”

Bỗng nhiên, Chu Tử Thanh đã nghĩ muốn nói tất cả về mình cho nam nhân đang ôm mình này, chẳng sợ hai người mới quen biết chỉ hơn một tháng, nhưng Chu Tử Thanh lại cảm thấy, y lần này là thật cảm giác được, cái loại cảm giác theo như lời chị.

Cái loại cảm giác... làm y muốn thời thời khắc khắc ở bên người này.

“Ừm.”

Thanh âm Liêu Thần có chút rầu rĩ, nhưng chỉ có như vậy, Liêu Thần vẫn như trước cố chấp ôm Chu Tử Thanh, không tính tách ra.

Bị Liêu Thần đột nhiên trở nên dính người dính như vậy, Chu Tử Thanh bỗng nhiên nhớ tới con mèo mình nuôi trước đây, cũng không đẩy ra Liêu Thần, mà là chậm rãi bắt đầu nói, câu chuyện về y.

“Nhà tôi là kinh thương nhiều thế hệ, cha mẹ đều là thương nhân rất lợi hại, trên tôi có một người chị, lớn hơn tôi năm tuổi, người trong nhà đều rất sủng tôi, bởi vì tôi là đứa trẻ nhỏ nhất trong nhà. Ta từ nhỏ đã trưởng thành trong chờ mong của cha mẹ, lúc còn rất nhỏ đã đi học tập rất nhiều thứ, tri thức, lễ nghi, giao tiếp, đó cơ hồ tràn ngập nửa đời trước của tôi, mỗi giây mỗi phút của tôi, giống như là đồng hồ báo thức

được đặt tốt trước, khi tới giờ sẽ vang lên, mãi cho đến một ngày, một cái đình trên đồng hồ báo thức bị phá hư, tôi mới phát hiện, thế giới này, hoàn toàn khác trong tưởng tượng của tôi...”

Như là một người lắng nghe, Liêu Thần không nói gì, chỉ là nghe câu chuyện về Chu Tử Thanh, lại cảm thấy hai người có chút quá mức tương tự.

“Năm tôi phát hiện mình thích không phải nữ nhân, là lúc tôi mười tám tuổi, cha mẹ giới thiệu đối tượng thân cận cho tôi, nhưng tôi lại cảm thấy anh trai của cô ấy càng thêm hấp dẫn tôi, đây làm cho tôi sợ hãi và sợ hãi, sau đó, tôi liền phát hiện trên thế giới này có một loại người, một loại người chỉ thích nam nhân. Sau đó, tôi bắt đầu tính giấu diếm bí mật này, nhưng mà thế giới kia lại giống như vực sâu hấp dẫn tôi, chẳng sợ không thích một nam nhân nào, tôi lại không thể không thừa nhận, so với nữ nhân mà nói, ánh mắt của tôi luôn sẽ dừng lại trên người nam nhân nhiều thêm một ít, lúc hai mươi tuổi, bí mật này rốt cục bị chị phát hiện.”

“Chị thật cẩn thận dò hỏi tôi vì sao vẫn không có bạn gái, còn thăm dò hỏi tôi một ít về vấn đề của nam nhân, tôi cảm thấy mệt mỏi cùng sợ hãi, cái loại điên cuồng bí mật bị che giấu rốt cục cũng được làm sáng tỏ làm cho tôi trực tiếp nói với chị là tôi thích nam nhân, tôi là một người đồng tính...”

“Sau đó, chị tuy rằng thay tôi rất cố gắng giấu diếm, nhưng chung quy cũng bị ba mẹ tôi phát hiện, sau khi ba mẹ biết tôi chỉ có hứng thú với nam nhân, căn bản không thể tiếp nhận người thừa kế của họ thể nhưng lại thích nam nhân, ép tôi không ngừng thân cận với người khác, sau đó... Tôi liền chạy trốn, đến nơi này, làm một bác sĩ nhỏ nhoi, cho tới bây giờ, như là một con chuột không thể gặp ánh sáng trốn trốn tránh tránh, thậm chí nhiều năm như vậy, tôi cũng không dám gọi một cuộc điện thoại với ba mẹ.”

“Liêu Thần, cậu biết không? Kỳ thật từ ánh mắt đầu tiên nhìn thấy cậu liền nhất kiến chung tình với cậu, tuy rằng lúc ấy mặt cậu trắng bệch như quỷ, tôi không biết cậu đến tột cùng có phải là đồng loại như tôi hay không, nhưng nếu cậu nói thích tôi, thì đừng nghĩ dễ dàng nói tách ra...”

Cảm giác được cánh tay người ôm mình có chút buông lỏng, Chu Tử Thanh cúi đầu, quả nhiên nhìn thấy Liêu Thần đã ngủ, y lúc trước liền cảm thấy Liêu Thần lúc y nói chuyện tựa hồ hơi thở càng thêm vững vàng, hiện tại như vậy, cũng là trong dự kiến.

Lấy tay Liêu Thần từ sau mình xuống, nhẹ nhàng đặt nửa người Liêu Thần lên trên giường, vung chăn lên, Chu Tử Thanh cúi đầu nhìn nam nhân đã ngủ say, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười ôn nhu, cúi thấp lưng trên môi nam nhân đang ngủ say nhẹ nhàng hạ xuống một nụ hôn...

11. Quyển 1 - Chương 10

Từ sau khi đánh so chiêu hô ở bệnh viện, Lý Lan Hình liền không còn xuất hiện trong tầm mắt Liêu Thần, lại là hơn một tháng nằm trên giường bệnh sinh hoạt, sinh hoạt như vậy tuy rằng làm cho Liêu Thần thấy được hai chân mình có khả năng khôi phục, nhưng lại không có dừng lại bước chân của hắn.

Chi phiếu hai trăm vạn lúc trước Âu Minh Phong cho Liêu Thần, Liêu Thần đã sớm để Chu Tử Thanh tiến hành (Ellie: trong bản raw nó ghi vậy đấy == nên cũng chả biết là gì), mà từ sau khi đau đớn trên đùi dần dần giảm bớt, Liêu Thần liền bảo Chu Tử Thanh mang theo máy tính cho hắn, mỗi ngày ở trên giường bệnh ‘làm việc’.

Không sai, năm đó lúc Liêu Thần bị đuổi ra Liêu gia, chính là mượn vào một ít tiền của bạn bè, chơi cổ phiếu kiếm được thùng tiền đầu tiên, đến nay đổi một thời không, tự nhiên sẽ không làm khó được Liêu Thần.

Trên thế giới này có bốn tập đoàn lớn, một tập đoàn trong đó chính là Âu gia của nam chính, mà Âu Minh Phong đến nay mới chỉ hai mươi bảy tuổi, cũng đã tiếp nhận công ty Âu gia năm năm, cũng vào lúc hai mươi hai tuổi trở thành gia chủ Âu gia, về phần người thừa kế của ba gia tộc lớn khác, ngoại trừ Tống gia

tạm thời còn chưa xuất hiện người thừa kế mới, trái lại Bạch gia cùng Vũ Văn gia cũng đã có người thừa kế mới, Liêu Thần thông qua có được một ít tin tức, có thể đủ nhìn ra quan hệ của bốn gia tộc lớn này.

Bốn gia tộc lớn tuy rằng ở mặt ngoài là minh hữu, nhưng trên thực tế chỉ sợ cũng là đối thủ cạnh tranh, ở dưới bốn con quái vật lớn này, công ty trong nước đều không thể phát triển lên, loại cảm giác này làm cho Liêu Thần cảm thấy quả nhiên là thế giới hư ảo, căn bản không thể dùng chỉ số thông minh bình thường để phán đoán.

Gia tộc mà Liêu Thần vốn sinh ra cũng là một gia tộc lớn, nhưng khi Liêu Thần hai mươi tuổi năm ấy người làm chủ như trước vẫn là gia gia của Liêu Thần, mấy ông chú cùng cha căn bản không thể toàn bộ nắm trong tay mấy thứ mà thủ hạ gia gia lưu lại, mà mấy ‘Tổng tài’ của thế giới này thế nhưng đều là hai mươi mốt, hai mươi hai tuổi đều tiếp nhận công ty, ở trên mạng Liêu Thần phát hiện vợ chồng sau khi giao công ty cho người thừa kế thế nhưng đều rời khỏi công ty đi chung quanh dạo chơi, thật là làm cho Liêu Thần cảm thấy không thể hiểu rõ.

Thị trường trong nước cơ hồ toàn bộ bị bốn gia tộc lớn này bao phủ, mấy công ty nhỏ khác cũng chỉ là kéo dài hơi tàn, chỉ cần là công ty tương đối xuất sắc, sẽ lập tức bị bốn gia tộc lớn này thôn tính, sau đó chỉ để lại một truyền thuyết, mấy tin đó trong internet cũng không che dấu, ngược lại còn nói ngoa khen tặng bốn gia tộc lớn, điểm này càng làm cho Liêu Thần cảm thấy có bệnh.

Làm một thương nhân, hơn nữa còn là một thương nhân gian trá, Liêu Thần sau khi quyết định mục tiêu, rất nhanh liền xác định kế hoạch, mà trên internet bốn phía đưa tin về ‘Bốn gia tộc lớn’, vừa vặn để cho Liêu Thần chiếm được rất nhiều tin tức, đương nhiên, mấy tin tức này thật là làm cho Liêu Thần dở khóc dở cười.

Bốn gia tộc lớn cơ hồ bao phủ nền kinh tế trong nước! Đệ tử trong gia tộc họ thế nhưng toàn bộ đều là kinh thương! Không một ai chuyển chính! Gia tộc như vậy thì sao có thể được quốc gia cho phép tồn tại cùng phát triển? Chẳng lẽ quốc gia một chút cũng không lo lắng bốn gia tộc lớn bọn họ không chế kinh tế quốc gia sao? Vấn đề này trước tiên liền tràn ngập trong đầu Liêu Thần.

Chẳng sợ thế giới này cũng không phải bình thường như trong tưởng tượng của hắn, nhưng khi so sách quốc gia và ích lợi cá nhân lại với nhau, khi ích lợi cá nhân uy hiếp đến quốc gia, Liêu Thần cũng không cảm thấy cái gọi là ‘Bốn gia tộc lớn’ này còn có gì cần thiết để tồn tại.

Kinh tế thế giới này phát triển vô cùng phồn vinh, thậm chí trên mạng xã giao cũng đã bắt đầu thật danh chế, cái này cũng đủ chứng minh thế giới này phát triển tiến bộ, mà khi điều tra tin tức, Liêu Thần cũng đã xác định con đường tương lai của hắn.

Trước tách hai trăm vạn ra đầu nhập vào thị trường chứng khoán, Liêu Thần mỗi ngày không ngủ không ngớt bắt đầu vớt tiền ở thị trường chứng khoán nước ngoài, cũng vào lúc sắp cuối tháng moi được đồng tiền, nhưng thời gian bốn mươi lăm ngày, nguyên vốn chỉ hai trăm vạn đã biến thành gần năm trăm vạn USD, sau khi Chu Tử Thanh thông tri Liêu Thần phục hồi chức năng, Liêu Thần toàn bộ bán hết cổ phiếu linh tinh trong tay, đưa tiền trực tiếp cất trong ngân hàng Thụy Sĩ.

Mấy ngày này Liêu Thần cũng có một ít biết rõ với quy tắc của thế giới này, sâu sắc cảm nhận được nhất, chính là vấn đề tiền bạc, làm cho Liêu Thần cảm thấy lần kiếm tiền này cũng không biết vì sao lại phá lệ thuận lợi.

“Hôm nay chúng ta lần đầu tiên tiến hành phục hồi chức năng, đợi lát nữa tôi cùng Tiểu Diệp sẽ nâng cậu dậy, có thể sẽ cảm giác được hai chân không có sức, không nên gấp gáp, chờ hai chân quen liền có thể đủ đứng vững.”

Chu Tử Thanh phụ giúp Liêu Thần lên xe lăn, cẩn thận nói với Liêu Thần những chuyện nên chú ý lúc phục hồi chức năng lát nữa, Tiểu Diệp bên cạnh cũng ghi lại hạng mục công việc mà Chu Tử Thanh nói chú ý, cô cũng là lần đầu tiên giúp bệnh nhân phục hồi chức năng.

Kỳ thật Liêu Thần đến một bước này, nên đổi nhân viên y hộ mới, mà Liêu Thần cảm thấy đã ở cùng với Tiểu Diệp cùng Tiểu Hà một thời gian dài, cho nên cũng không đổi hộ công cao cấp khác, đương nhiên, cũng là vì để cho Chu Tử Thanh dùng càng nhiều thời gian ở bên người hắn.

Chu Tử Thanh nghiêm túc nói xong hạng mục công việc chú ý, ánh mắt nhìn về phía Liêu Thần có chút đau lòng, chuyện Liêu Thần mấy ngày này đột nhiên muốn chơi cổ phiếu y cũng biết, y vốn chỉ nghĩ Liêu Thần chỉ là chơi đùa, kết quả không nghĩ tới Liêu Thần đầu đầu nhập cả hai trăm vạn vào, điều này làm cho Chu Tử Thanh có chút lo lắng, nhưng cũng không nói gì thêm, y có thể nhìn ra, Liêu Thần không hề xa lạ thị trường chứng khoán.

Vấn đề tiền bạc Chu Tử Thanh thật ra cũng không thêm để ý, chủ yếu là mấy ngày này Liêu Thần một ngày một đêm chú ý thị trường chứng khoán, mới hơn một tháng, liền gầy đi một vòng lớn, làm cho Chu Tử Thanh mỗi ngày lúc Liêu Thần ăn cơm luôn muốn bảo Liêu Thần ăn nhiều một chút, hận không thể buổi tối cũng ở trong phòng giám sát Liêu Thần.

Ba người rất nhanh đi đến phòng phục hồi chức năng, trang bị phục hồi chức năng ở đây vô cùng chuyên nghiệp, bên trong tất cả đều là thiết bị y học chuyên nghiệp, chuyên dùng để giúp đỡ bệnh nhân cần phục hồi chức năng, Liêu Thần thật ra vừa nhìn liền có hứng thú với mấy thứ này.

Khi tới hai lan can dùng để tiến hành phục hồi chức năng hai chân, Chu Tử Thanh cong lưng đưa tay ôm lấy eo Liêu Thần, bệnh nhân sau khi giải phẫu tĩnh dương trên đùi cũng không có bao nhiêu sức lớn, cho nên cần phải có đồ để tiến hành chống đỡ.

Liêu Thần cũng thuận tay ôm lấy sau lưng Chu Tử Thanh, tùy ý Chu Tử Thanh chậm rãi ôm lấy hắn lên xe lăn, còn nhin không được trộm hôn Chu Tử Thanh một chút, nhìn thấy lỗ tai Chu Tử Thanh đột nhiên đỏ, bắt đầu ha ha cười.

Cơ thể bị ôm lấy, hai chân rơi trên mặt đất, Chu Tử Thanh tuy rằng đỏ lỗ tai, nhưng vẫn như trước bắt đầu chậm rãi buông tay, làm cho Liêu Thần thể trọng dần dần bắt đầu dời đến hai chân. Cơ hồ trong nháy mắt, từ gan bàn chân truyền đến đau đớn làm cho Liêu Thần tê bác sĩ, lập tức liền cảm thấy hai tay ôm mình có chút run run.

“Tôi không sao, anh đừng lo lắng.”

Cơ hồ là theo bản năng, tay Liêu Thần đặt sau lưng Chu Tử Thanh liền nhẹ nhàng phủ phủ mu bàn tay Chu Tử Thanh, lời an ủi đã buột miệng, làm thân thể Chu Tử Thanh cứng ngắc, cũng làm cho chính y cũng không quá thích hợp.

“Ừ.” Chu Tử Thanh thanh âm rầu rĩ, không mấy vui vẻ, y trước kia cũng thấy y tá chăm sóc qua loại bệnh nhân này, kỳ thật khi phục hồi chức năng hai chân, mới là lúc đau đớn nhất, lúc giải phẫu có thuốc gây tê, bình thường đều có thể có thuốc giảm đau, nhưng khi phục hồi chức năng, lại chỉ có thể cố nén đau đớn để tiến hành, căn bản không có phương pháp khác, mà lúc trước vài lần phục hồi chức năng, càng làm cho người khác thường thường đều chịu đựng không được đau đớn.

Mấy ngày này, Chu Tử Thanh đã quen bộ dáng cười tủm tỉm của Liêu Thần, cũng biết người này cũng không nhìn xem như ở bên ngoài, sau khi tình cảm với Liêu Thần từng ngày từng ngày sâu sắc, cũng làm cho sợ hãi trong lòng Chu Tử Thanh dần dần sâu sắc, cơ hồ ngăn cũng ngăn không được.

Liêu Thần cố gắng đem sức trên người dần dần chuyển dời đến trên đùi, tuy rằng trên đùi lập tức truyền đến đau đớn, nhưng niềm vui có thể đứng lên lại càng thêm làm hắn vui sướng, đối với phục hồi chức năng, hắn tự nhiên cũng sẽ thêm sức phối hợp.

Nửa giờ sau, Liêu Thần đã đầm đìa mồ hôi, mồ hôi trên người đều là vì đau đớn, Tiểu Diệp bên cạnh nhìn thấy Liêu Thần giả trấn định đã khó chịu bùm mặt không nhìn tới hắn, mà Chu Tử Thanh bên cạnh vẫn giúp đỡ Liêu Thần phục hồi chức năng, hốc mắt cũng có chút đỏ bừng, khác với bộ dáng lãnh đạm lúc trước, Liêu Thần ngẩng đầu nhìn thấy Chu Tử Thanh như vậy, không biết như thế nào, trong lòng đột nhiên cảm thấy có chút khổ sở.

Có Liêu Thần phối hợp, phục hồi chức năng vốn rất gian nan thế nhưng lại tiến hành phá lệ dễ dàng, từ ngày đầu tiên bắt đầu, Liêu Thần liền cố gắng không cho Chu Tử Thanh cùng mấy cô Tiểu Diệp lo lắng, từng ngày đi qua, sự kiên trì của Liêu Thần làm cho bọn Chu Tử Thanh bội phục cùng xúc động, mà người trẻ tuổi mới hai mươi ba tuổi này, cũng làm cho mấy bệnh nhân khác vào phòng phục hồi chức năng giống như thấy được hi vọng, thế nhưng cũng bắt đầu cố gắng.

Thời gian phục hồi chức năng rất dài, cần ba tháng đến năm tháng mới được, do Liêu Thần cố gắng, ba tháng sau, Liêu Thần đã như là một người bình thường, lúc đi đường cũng tuyệt đối không ai nhìn ra nam nhân này gặp qua đau đớn nhường nào.

Liêu Thần trong ba tháng này, cũng không có việc gì luôn đùa giỡn Chu Tử Thanh, mỗi lần nhìn thấy Chu Tử Thanh bởi vì lời nói hoặc là động tác của hắn mà trở nên mặt đỏ tai hồng, liền cảm thấy hận không thể lập tức đẩy gục người trước mắt, cũng vì như thế, mà Liêu Thần cũng càng thêm cố gắng.

Trong ba tháng này, Liêu Thần cũng quen biết vài người chung phòng bệnh trong nhà đều không sai, lúc đó cũng đều có cho nhau một ít liên hệ, ngày Liêu Thần xuất viện, người chung phòng bệnh này còn chuyên ở trước tới hôm đó làm cho Liêu Thần một bữa tiệc tối đưa tiễn nho nhỏ vui vẻ.

Ngày xuất viện là một ngày ánh mặt trời sáng sủa, Liêu Thần đứng dưới ánh mặt trời, nhìn thấy mặt trời trên không trung, chỉ cảm thấy ánh sáng rực rỡ này làm hắn tâm động không thôi, mà đứng bên cạnh hắn chính là Chu Tử Thanh đã xin phép bồi hắn.

Chu Tử Thanh mặc quần áo thể thao rất làm người ta cảm thấy thoải mái, đồ thể thao màu trắng mặc ở trên người y hiện ra phá lệ có khí chất, Liêu Thần nhìn một người như vậy, thời gian ở chung nửa năm, hắn sớm đã vô cùng biết rõ Chu Tử Thanh.

“Hôm nay... Đi nhà anh được không?”

Đột nhiên ghé vào bên tai Chu Tử Thanh, Liêu Thần thanh âm vô cùng ái muội, hơi nóng phun ở bên tai trực tiếp làm Chu Tử Thanh đỏ mặt, câu hỏi của Liêu Thần càng làm y cảm thấy tim đập nhanh hơn, một câu cũng nói không nên lời, đành phải giả bộ bình tĩnh gật gật đầu, trong tiếng cười hoan hô không thôi của Liêu Thần, hai người cùng nhau rời khỏi bệnh viện.

Chu Tử Thanh nhìn nam nhân hoan hô đón ánh mặt trời trước mắt này, đột nhiên cảm thấy, y hình như đã yêu nam nhân này rồi.

12. Quyển 1 - Chương 11

Hai người rất nhanh đi tới nhà Chu Tử Thanh, nhà Chu Tử Thanh không hề giống trong tưởng tượng Liêu Thần, phải biết rằng Chu Tử Thanh làm cho người ta ấn tượng đầu tiên thường thường là lạnh lùng, nhưng nhà Chu Tử Thanh cũng là nơi nơi làm đẹp một ít nhan sắc tươi đẹp.

Bồn hoa màu xanh vô cùng tinh xảo, trên bàn đặt hộp hoa yêu cơ màu lam, còn có màu vàng nhạt trên tường, đều tỏa sáng ra một loại sức sống bừng bừng, làm cho Liêu Thần lại một lần nữa nhận thức nội tâm của nam nhân bên cạnh này.

Mềm mại, dịu ngoan, chờ mong có được một gia đình tốt đẹp, ở chung với Chu Tử Thanh, Liêu Thần liền có thể thấy được Chu Tử Thanh là một người như vậy, chỉ tiếc, hắn cũng không phải người này.

“Cậu ngồi trước, tôi đi rót nước cho cậu.” Bị Liêu Thần dùng ánh mắt đánh giá nhìn, Chu Tử Thanh nhất thời có chút đỏ mặt, y ở lại đây gần bốn năm, vẫn là lần đầu tiên dẫn người vào nhà, nhất thời có chút cử chỉ vô thố.

Nhìn Chu Tử Thanh chạy trốn, Liêu Thần lộ ra một tươi cười thú vị, tiếp đó thì chậm rì rì ngồi ở trên sofa, ánh mắt lại nhìn không được đánh giá trong phòng.

Hắn từng có rất nhiều tình nhân, phần lớn đều là sau khi nhìn được mắt thì đến khách sạn giải quyết một chút, sau khi tỉnh ngủ cơ hồ sẽ trở thành người xa lạ, những người đó có lẽ là vì xin tiền của hắn, có lẽ là muốn hắn giúp đỡ, chuyện em tình anh nguyện Liêu Thần cũng không phải người tốt gì, tình nhân giống như cá chép sông Trường Giang cơ hồ đều không đếm được, Liêu Thần thậm chí cũng không quá nhớ rõ mặt những người đó, cũng vì như thế, làm cho Liêu Thần căn bản không thể tin trên thế giới này có tình yêu.

Liêu Thần còn nhớ rõ một thiếu niên hẳn coi trọng, cậu ta là một học viên của học viện kinh tế, bộc lộ tài năng như là một vầng mặt trời nhỏ, chỉ cần bị cậu ấy nhìn chăm chú liền khiến người ta cảm thấy ấm áp không thôi, nhưng mà chính thiếu niên này, là nội gián mà công ty đối thủ của hắn phái tới, cuối cùng tuy rằng cũng không làm công ty Liêu Thần mất đi cái gì, nhưng lại làm cho trái tim Liêu Thần lập tức phủ kín.

Sau đó lục tục cũng từng có ‘Động tâm’, bằng không thì là vì âm mưu cuối cùng cũng không gặp lại, bằng không chính là em tình anh nguyện giải quyết nhau, Liêu Thần nhớ rất rõ ràng, hẳn có một tình nhân đã không nhớ rõ diện mạo, ở trên giường cũng phối hợp tốt lắm, nhưng lại phải rời khỏi hắn, lý do rời đi, cũng là buồn cười như vậy, buồn cười làm Liêu Thần thậm chí trực tiếp tìm người đuổi đi tình nhân này, sau đó không còn gặp mặt.

Tình nhân kia không phải người duy nhất nói yêu hắn, cũng là người duy nhất bởi vì yêu hắn mà quyết tâm phải rời khỏi hắn người, bởi vì tình nhân kia nói, hắn không có tâm, người không có tâm, thì sao lại người khác đây?

Nửa năm này, Liêu Thần cố gắng làm một tình nhân tốt, chẳng sợ chỉ có thể hoạt động ở bệnh viện, nhưng cũng mang đến cho Chu Tử Thanh không ít ‘Kính hi’.

Tỷ như nói vụng trộm làm một ít lãng mạn nhỏ, tặng cho Chu Tử Thanh đưa một ít quà nhỏ a linh tinh, Liêu Thần cố gắng sắm vai một tình nhân tốt, trong vòng kỳ hạn quy định.

“Như thế nào? Chỗ này của tôi thật lâu không có sửa qua.” Chu Tử Thanh đã cầm nước lại đây, là nước ấm, nhìn thấy Liêu Thần còn đang đánh giá phòng, mới nói.

“Rất không sai.” Liêu Thần quay đầu cười, gật đầu với Chu Tử Thanh, làm ra đánh giá.

Nơi này quả thật không sai, ít nhất tốt hơn phòng nhỏ cho thuê của nguyên chủ nhiều.

Chu Tử Thanh ngồi trên sofa bên cạnh, cũng không biết vì cái gì, rõ ràng là ở trong nhà mình, nhưng Chu Tử Thanh lại cảm thấy có chút câu thúc nói không nên lời, nhìn Liêu Thần uống nước, cổ họng hơi hơi nhảy lên, không biết như thế nào lại nhớ tới cảnh trong mơ thật lâu không nhớ tới.

Trong mơ Liêu Thần cũng là như vậy, từng động tác thật giống như nam châm hấp dẫn ánh mắt y, toàn thân đều tản ra dụ hoặc làm cho Chu Tử Thanh không thể kháng cự, làm cho ánh mắt Chu Tử Thanh nhìn Liêu Thần đột nhiên có chút ngốc lăng.

Uống nửa ly nước, Liêu Thần quay đầu, nhìn thấy chính là Chu Tử Thanh có chút ngốc lăng, tuy rằng khuôn mặt tinh xảo kia như trước là Bạch Ngọc không tỳ vết, nhưng lỗ tai đỏ bừng cũng đã bán đứng y.

Phát hiện ánh mắt Chu Tử Thanh cố định ở ngoài miệng hắn, Liêu Thần cố ý dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm môi có chút ướt át, làm cho Chu Tử Thanh vốn ‘hóa đá’ lập tức thanh tỉnh lại, nhưng thân thể cũng không chịu khống chế bắt đầu tiếp cận Liêu Thần, hầu kết nhin không được nuốt xuống, môi đột nhiên có chút khô khan.

Không cho Chu Tử Thanh cơ hội phản ứng, Liêu Thần trực tiếp đưa tay ôm người vào lòng, trực tiếp liền hôn lên đôi môi hắn đã sớm quen thuộc, như trước mang theo mùi bạc hà thơm ngát, làm cho Liêu Thần lại cảm thấy mỹ mãn phát ra tiếng thở dốc, ôn nhu liếm môi Chu Tử Thanh, cạy mở đôi môi người trong lòng, vươn đầu lưỡi bá đạo xâm chiếm khoang miệng Chu Tử Thanh, quấn quanh phác họa đầu lưỡi Chu Tử Thanh, làm cho Chu Tử Thanh sâu sắc thở dốc...

Một bên hôn môi người trong lòng, tay Liêu Thần cũng không dừng lại, đã từ vạt quần áo Chu Tử Thanh sờ soạng đi vào, làm cho Chu Tử Thanh cả người run lên, lại không phản kháng, tùy ý Liêu Thần hoạt động...

Người trong tình yêu cuồng nhiệt giống như là bó đuốc, chỉ cần có tí xúy ngọn lửa, có thể bùng cháy kịch liệt, cũng không biết là vì hưng phấn khi xuất viện, hay là xuất phát từ yêu thích với Chu Tử Thanh, Liêu Thần giống như là đối đãi với người trân trọng nhất triệt để chiếm hữu Chu Tử Thanh.

Hai người lần đầu tiên ở trên giường, bởi vì Liêu Thần muốn lưu lại ký ức tốt đẹp nhất cho người trước mắt này.

Một hồi , Chu Tử Thanh từ ban đầu bị động đến sau lại chủ động, làm cho Liêu Thần cũng hưởng thụ vô cùng, nhìn thấy Chu Tử Thanh ngồi trên người hân hân mặt mày đều là tình ý, Liêu Thần đột nhiên cảm thấy mình tựa hồ có chút tra.

Bất quá nghĩ tới thân phận hiện tại của hắn, Liêu Thần vẫn là kiên quyết quyết định, dù sao, hắn cũng muốn làm cho nguyên chủ đi lên đỉnh nhân sinh.

Sáng sớm hôm sau, Chu Tử Thanh từ trên giường tỉnh lại, bên người đã không có bóng dáng Liêu Thần, tuy rằng thân thể đã được rửa sạch, trong phòng cũng mở điều hòa, Chu Tử Thanh lại cảm thấy phá lệ lạnh lẽo.

Lạnh mặt mặc vào áo ngủ, nơi không thể nói kia còn có chút ần ần đau đớn, nhưng Chu Tử Thanh lại hoàn toàn không cần, đi tới cạnh ngăn tủ, thấy được lá thư lưu lại phía trên.

Tay cầm lá thư tay có chút run run, phía trên còn mang theo vết môi, lúc này lại thoạt nhìn phá lệ chăm chọc.

Chu Tử Thanh run run tay mở lá thư ra, nhìn thấy là chữ viết Liêu Thần, đầu tiên là sững sờ, tiếp theo tiếp tục đọc xuống, sau khi xem xong, bỗng nhiên hung hăng xé nát lá thư, ra sức ném vào không trung, cả người ngã ở trên giường, y vốn vô cùng bình tĩnh, đột nhiên ôm chầm cả người run rẩy.

Trên giường truyền đến tiếng nứt nẻ đè nén, lộ ra ủy khuất cùng khổ sở không hiểu, nam nhân ở trước mặt mọi người này đều lạnh lùng vô cùng, lúc này như là một đứa trẻ ôm chầm gào khóc, như là bị bỏ rơi.

Ngồi trên máy bay Liêu Thần nhìn ra ngoài cửa sổ, bên ngoài tầng mây trắng tinh không tỳ vết, không biết như thế nào, làm cho Liêu Thần nhớ tới hai tay Chu Tử Thanh, hay tay luôn có thể hấp dẫn hắn trước tiên, nhớ tới hắn hôm qua điên cuồng một lần lại một lần hôn môi hai tay đó, nhớ tới Chu Tử Thanh nhẫn nại ghé vào đầu vai hắn khóc lóc, nhớ tới tiếng cầu xin tha như làm nũng của Chu Tử Thanh, nhịn không được xoa xoa trán, hắn nghĩ, đây không phải là một phát triển tốt.

Bởi vì Liêu Thần đột nhiên phát hiện, còn chưa rời đi, hắn cũng đã bắt đầu nhớ y.

Khi máy bay đáp xuống, Liêu Thần gặp được người tiếp đãi hắn, là Jennifer lúc trước đã bàn bạc tốt trên mạng, nghĩ tới về sau, ánh sáng vốn không muốn đảo qua, ở trong này, sẽ là nơi hắn phát triển đế quốc thương nghiệp lớn nhất.

Liêu Thần biến mất một tuần, Chu Tử Thanh liền ở trong nhà ngây người một tuần, y nằm ở trên giường, hai mắt đã khóc đỏ bừng, chỉ cần nhắm mắt lại, tựa hồ có thể nhìn thấy bộ dáng Liêu Thần cười tủm tỉm, nhưng mà chính là người này, lại bỏ y mà đi.

Khi y thật vất vả yêu một người, lại bị bỏ rơi như vậy.

Mãi cho đến khi nhận được điện thoại của chị, Chu Tử Thanh mới từ trong đần độn tỉnh lại, chuyện đầu tiên chính là đến bệnh viện từ chức, khi từ chức, y gặp Tiểu Diệp cùng Tiểu Hà, hai người còn hỏi tin tức Liêu Thần, Chu Tử Thanh lấy lệ mà qua.

Sau khi về nhà mình, Chu Tử Thanh mới bình tĩnh lại, mở ra thư Liêu Thần lưu lại trong máy tính cho y, bắt đầu chính thức tiếp xúc công việc trong gia tộc, thời gian năm năm, cũng đủ làm một đôi cha mẹ thật lòng yêu thương con trai thỏa hiệp, chỉ cần con trai ở bên người, dù cho con trai thích nam nhân hay là nữ nhân, đó cũng không còn là điều gì quan trọng.

Liêu Thần ở nước Mỹ phát triển cũng vô cùng nhanh chóng, lúc trước trong tay hắn liền có gần tám trăm vạn dollar Mỹ, mà làm internet giả thuyết, cũng chỉ cần là nhân tài và máy móc phục vụ, một tháng sau hắn đến nước Mỹ, phần mềm đăng ký thông tin kịp thời miễn phí ‘Quy’ chính thức xuất hiện trên internet, sau khi đang tiến hành hàng loạt mở rộng, bắt đầu nhanh chóng lan tràn trên internet.

Lúc trước Liêu Thần liền phát hiện, thế giới này tuy rằng kinh tế phát triển, nhưng ngành giải trí phát triển lại không nhanh như vậy, ít nhất Liêu Thần biết ngành Game Online, cùng với thông tin internet, tiểu thuyết internet là một loại ngành nghề, cũng không phát triển thế nào, liên hệ di động cùng sách thật vẫn như trước là chiếm lĩnh tư duy chủ của mọi người.

“Quy” là Liêu Thần phỏng theo chim cánh cụt ở thế giới mình mà sáng tạo ra một phần mềm thông tin internet, đồng thời cũng có thể dùng để viết tiểu thuyết chơi game, mà vì gia tăng số lượng người đăng ký, Liêu Thần còn lấy ra dàn ý tiểu thuyết internet mà đời trước xem qua một ít rồi tìm người viết, mà phần mềm ‘Quy’ này cũng là từ máy tính phát triển đến máy tính bảng lại đến di động, số người đăng kí rất nhanh gia tăng, mà bên trong nơi có thể phát biểu một ít lời tâm tình cũng trở thành nơi mọi người yêu thích, về Micro Off, cũng ở nửa năm sau nhanh chóng chiếm lĩnh đầu đề, phần mềm thông tin ‘Quy’ cũng chính thức mở rộng thị trường trong nước.

Tuy rằng Liêu Thần ở nước ngoài, nhưng hắn lại đem mục tiêu phát triển công ty internet đặt ở trong nước, một năm sau khi công ty Dạ Quy Nhân mở rộng Micro Off, tay chơi di động cũng chính thức bắt đầu lưu hành trong và ngoài nước, vừa mới sáng tạo ra game di động có lượng download cao nhất toàn thế giới, mà trò chơi này chính là Liêu Thần ngẫu nhiên chơi một chút —— Người giàu di động.

Hai người trời nam đất bắc, cho nhau cũng không phải điều tra quan hệ đối phương, giống như từng ở chung nửa năm bất quá chỉ là một giấc mộng, Chu Tử Thanh vì bảo vệ gia tộc mà phấn đấu, Liêu Thần vì chống lại bốn gia tộc lớn mà cố gắng, thời gian năm năm nhoáng cái mà qua...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-trai-cu-deu-dang-nam-thuong>